

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเสนอเป็น ๔ ตอนตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ ๑ รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นรายมาตร
- ตอนที่ ๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างมาตราของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง ตามค่ารายงานของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง จำแนกตามตัวแปรต้นและรายมาตร
- ตอนที่ ๕ สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่าง เป็นรายมาตร

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์

ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่ามัธยฐาน เลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	หมายถึง	อัตราส่วนระหว่างค่าเฉลี่ยกำลังสองระหว่างกลุ่มกับค่าเฉลี่ยกำลังสองภายในกลุ่ม
*	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($p < .๐๕$)
**	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ($p < .๐๑$)
***	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ ($p < .๐๐๑$)

F หมายถึง คำ F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวน
ของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

๑.๒...i หมายถึง กลุ่มที่ ๑, ๒...i ที่อยู่บนเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
จากการเปรียบเทียบความแตกต่าง รายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ

พ ๑ หมายถึง พฤติกรรมการระงับความอยากและการต้านทานสิ่งยั่วย

พ ๒ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง

พ ๓ หมายถึง พฤติกรรมความรู้ตัวไม่ประมาท

พ ๔ หมายถึง พฤติกรรมความมีวินัยต่อตนเอง

พ ๕ หมายถึง พฤติกรรมความขยันหมั่นเพียร

พ ๖ หมายถึง พฤติกรรมความพอใจในตนเอง

พ ๗ หมายถึง พฤติกรรมการตั้งมาตรฐานตนเอง

พ ๘ หมายถึง พฤติกรรมการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข

พ ๙ หมายถึง พฤติกรรมการสำรวจตนเอง

พ ๑๐ หมายถึง พฤติกรรมการให้คุณค่าตนเอง

พ ๑๑ หมายถึง พฤติกรรมความภาคภูมิใจในตนเอง

พ ๑๒ หมายถึง พฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง

พ ๑๓ หมายถึง พฤติกรรมความรู้สึกลึกซึ้ง

พ ๑๔ หมายถึง พฤติกรรมความละเอียดใจ

พ ๑๕ หมายถึง พฤติกรรมการให้รางวัลตนเอง

พ ๑๖ หมายถึง พฤติกรรมการปลอบใจตนเอง

พ ๑๗ หมายถึง พฤติกรรมการลงโทษตนเอง

พ ๑๘ หมายถึง พฤติกรรมการรักษาสุขภาพตนเอง

พ ๑๙ หมายถึง พฤติกรรมการปรุงแต่งร่างกาย

พ ๒๐ หมายถึง พฤติกรรมการปรับปรุงตนเอง

ตอนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
มัธยมศึกษาปีที่ ๓ มัธยมศึกษาปีที่ ๕ ครู และผู้ปกครอง จำนวน ๓,๐๐๐ คน จากภูมิภาคต่าง ๆ นั้น
เมื่อนำแบบสำรวจมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ พบว่าแบบสำรวจที่มีความถูกต้องสมบูรณ์

อยู่ในข่ายที่จะนำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๘๓๔ ฉบับ รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้น ซึ่งได้แก่ เพศ ศาสนา สถานภาพ ภูมิภาค สภาพความเป็นเมือง และอาชีพหลักของครอบครัว ปรากฏในตารางที่ ๗ - ๑๒

ตารางที่ ๗ จำนวนตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้น

ตัวแปรต้น	กลุ่มต่าง ๆ ในตัวแปรต้น	จำนวนคน	รวม
เพศ	ชาย	๑,๒๗๓	๒,๘๓๔
	หญิง	๑,๕๕๑	
	ไม่ระบุ	๒๐	
ศาสนา	พุทธ	๒,๗๔๓	๒,๘๓๔
	คริสต์	๒๗	
	อิสลาม	๔๔	
	ไม่ระบุ	๒๐	
สถานภาพ	นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖	๕๔๐	๒,๘๓๔
	นักเรียนมัธยมปีที่ ๓	๖๐๑	
	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๕๔๓	
	ครู	๕๕๑	
	ผู้ปกครอง	๕๐๒	
สภาพความเป็นเมือง	ไม่ระบุ	๗	๒,๘๓๔
	ใจกลางมหานคร	๒๘๓	
	ชานมมหานคร	๒๗๗	
	อำเภอเมือง	๑,๑๑๖	
	อำเภอชนบท	๑,๑๓๕	

ตารางที่ ๗ จำนวนตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้น (ต่อ)

ตัวแปรต้น	กลุ่มต่าง ๆ ในตัวแปรต้น	จำนวนคน	รวม
ภูมิภาค	กรุงเทพมหานคร	๕๘๐	๒,๘๓๔
	ภาคกลาง	๕๗๘	
	ภาคเหนือ	๕๖๑	
	ภาคใต้	๕๘๑	
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๕๒๔	
อาชีพหลัก ของครอบครัว	รับราชการ	๑,๐๓๘	๒,๘๓๔
	ผู้ใช้แรงงาน	๗๒๖	
	ธุรกิจการค้า	๗๓๓	
	ลูกจ้างเอกชน	๑๘๘	
	อื่น ๆ และไม่ระบุ	๑๓๙	

ตารางที่ ๘ จำนวนตัวอย่างในภาคกลางจำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมือง
สถานภาพและเพศ

สถานภาพ	พระนครศรีอยุธยา					ชลบุรี					รวม ทั้ง จังหวัด ภาค
	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียน ป.๖	๑๔	๑๖	๑๕	๑๔	๕๙	๑๒	๑๒	๑๘	๑๒	๕๔	๑๑๓
นักเรียน ม.๓	๑๕	๑๕	๙	๒๑	๖๐	๑๖	๑๖	๑๖	๑๔	๖๒	๑๒๒
นักเรียน ม.๓.๕	๑๗	๑๓	๑๓	๑๖	๕๙	๑๗	๑๓	๙	๒๑	๖๐	๑๑๙
ครู	๗	๒๑	๑๓	๑๖	๕๗	๕	๒๖	๑๐	๑๘	๖๐	๑๑๗
ผู้ปกครอง	๑๑	๑๕	๑๒	๑๔	๕๒	๖	๙	๑๑	๑๖	๔๒	๙๘
รวม	๖๔	๘๐	๖๒	๘๑	๒๘๗	๕๖	๗๖	๖๔	๘๒	๒๗๘	๕๖๕
รวมทั้งสอง เพศ	๑๔๔		๑๔๓			๑๓๖		๑๔๖			

ตารางที่ ๙ จำนวนตัวอย่างในภาคเหนือจำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมือง
สถานภาพและ เพศ

สถานภาพ	เชียงใหม่					พิษณุโลก					รวม ทั้ง ภาค
	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียน ป.๖	๑๓	๑๗	๑๘	๑๑	๕๙	๑๖	๑๔	๑๔	๑๖	๖๐	๑๑๘
นักเรียน ม.๓	๑๐	๒๑	๑๓	๑๗	๖๑	๑๕	๑๕	๑๙	๑๐	๕๙	๑๒๐
นักเรียนม.ศ.๕	๑๒	๑๗	๑๙	๑๑	๕๙	๗	๒๓	๒๑	๙	๖๐	๑๑๙
ครู	๕	๒๕	๑๑	๑๙	๖๐	๖	๑๗	๑๓	๘	๕๔	๑๑๕
ผู้ปกครอง	๘	๑๗	๒๐	๙	๕๔	๑๕	๑๑	๑๕	๑	๕๑	๑๐๕
รวม	๔๘	๙๗	๘๑	๖๗	๒๙๓	๕๙	๘๐	๘๑	๔๔	๒๖๔	๕๕๗
รวมทั้งสองเพศ	๑๔๕		๑๔๘			๑๓๘		๑๒๕			

ตารางที่ ๑๐ จำนวนตัวอย่างในภาคใต้ จำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมือง
สถานภาพและ เพศ

สถานภาพ	นครศรีธรรมราช					สงขลา					รวม ทั้ง ภาค
	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียน ป.๖	๑๓	๑๖	๑๗	๑๔	๖๐	๑๕	๑๑	๑๕	๑๔	๕๕	๑๑๕
นักเรียน ม.๓	๑๗	๑๓	๘	๒๒	๖๐	๑๓	๑๗	๑๑	๑๗	๕๘	๑๑๘
นักเรียนม.ศ.๕	๙	๒๒	๑๓	๑๗	๖๑	๑๖	๑๓	๑๖	๑๔	๕๙	๑๒๐
ครู	๖	๒๔	๑๔	๑๖	๖๐	๕	๒๐	๑๑	๑๙	๕๕	๑๑๕
ผู้ปกครอง	๑๖	๑๓	๑๗	๑๓	๕๙	๑๓	๑๓	๑๗	๑๓	๕๖	๑๑๕
รวม	๖๑	๘๘	๖๙	๘๒	๓๐๐	๖๖	๗๔	๗๐	๗๗	๒๘๗	๕๘๗
รวมทั้งสองเพศ	๑๔๙		๑๕๑			๑๔๐		๑๔๗			

ตารางที่ ๑๑ จำนวนตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามจังหวัด
สภาพความเป็นเมือง สถานภาพและเพศ

สถานภาพ	ขอนแก่น				อุบลราชธานี				รวมทั้ง จังหวัด	รวมทั้ง ภาค	
	อำเภอเมือง ชาย	อำเภอเมือง หญิง	อำเภอชนบท ชาย	อำเภอชนบท หญิง	รวมทั้ง จังหวัด	อำเภอเมือง ชาย	อำเภอเมือง หญิง	อำเภอชนบท ชาย			อำเภอชนบท หญิง
นักเรียน ป.๖	๑๑	๑๔	๑๑	๑๔	๖๐	๑๔	๑๓	๑๔	๑๖	๕๗	๑๑๗
นักเรียน ม.๓	๑๘	๑๒	๑๓	๑๖	๕๙	๑๔	๑๘	๑๔	๑๔	๖๓	๑๑๒
นักเรียนม.ศ.๕	๑๔	๑๖	๑๓	๑๓	๕๖	๑๗	๑๒	๑๘	๑๒	๕๙	๑๑๔
ครู	-	๑๐	๑๓	๑๔	๔๒	๑๑	๑๒	๑๔	๑๐	๔๘	๙๐
ผู้ปกครอง	๖	๕	๑๓	๕	๒๙	๑๒	๑๔	๑๓	๕	๔๓	๗๑
รวม	๔๙	๖๒	๖๓	๗๑	๒๔๕	๖๙	๖๙	๗๕	๕๗	๒๗๐	๕๑๕
รวมทั้งสองเพศ	๑๑๑		๑๓๔			๓๓๘		๑๓๒			

ตารางที่ ๑๒ จำนวนตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง
สถานภาพและเพศ

สถานภาพ	ใจกลางมหานคร			ชานมมหานคร			รวมทั้ง จังหวัด
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
นักเรียน ป.๖	๒๖	๓๕	๖๑	๓๑	๒๙	๖๐	๑๒๑
นักเรียน ม.๓	๒๕	๓๕	๖๐	๒๘	๓๐	๕๘	๑๑๘
นักเรียน ม.ศ.๕	๒๔	๓๖	๖๐	๒๕	๓๔	๕๙	๑๑๙
ครู	๑๐	๔๑	๕๑	๑๓	๔๗	๖๐	๑๑๑
ผู้ปกครอง	๒๑	๓๐	๕๑	๒๙	๓๑	๖๐	๑๑๑
รวม	๑๐๖	๑๗๗	๒๘๓	๑๒๖	๑๗๑	๒๙๗	๕๘๐

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง
ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นรายมาตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ จะเสนอคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๒,๘๓๔ คน เพื่อแสดงความบ่อยและแนวโน้มในการกระทำพฤติกรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่าง เป็นรายมาตร ตามลำดับดังนี้

๒.๑ มาตร ๑ "เคยทำหรือไม่" ค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) แสดงความบ่อยในการกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง เรียงตามลำดับจาก เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยทำ ปรากฏตามตารางที่ ๑๓

จากตารางที่ ๑๓ พฤติกรรมที่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง รายงานว่าเคยทำบ่อย ๆ มากที่สุด คือ ความรู้ตัวไม่ประมาท และที่เคยทำบ่อย ๆ รองลงมาเรียงตามลำดับ คือ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความมีวินัยต่อตนเอง การรักษาสุขภาพตนเอง ความขยันหมั่นเพียร การปรับปรุงตนเอง การสำรวจตนเอง ความรู้สึกผิด ความพอใจในตนเอง การตั้ง-มาตรฐานตนเอง และการลงโทษตนเอง

ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่าไม่เคยทำคือ การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข

๒.๒ มาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส" ค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) แสดงแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง เมื่อมีโอกาส เรียงตามลำดับ จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ และจะไม่ทำ ปรากฏตามตารางที่ ๑๔

จากตารางที่ ๑๔ พฤติกรรมที่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง รายงานว่ามีแนวโน้มจะทำแน่ ๆ ถ้ามีโอกาส ที่จะทำแน่ ๆ มากที่สุด คือ ความรู้ตัวไม่ประมาท และที่จะทำแน่ ๆ รองลงมาเรียงตามลำดับ ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความมีวินัยต่อตนเอง การรักษาสุขภาพตนเอง การปรับปรุงตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสำรวจตนเอง ความเชื่อมั่น-ในตนเอง การตั้งมาตรฐานตนเอง และความพอใจในตนเอง

ส่วนพฤติกรรมที่รายงานว่าจะไม่ทำถ้ามีโอกาสคือ การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข

ตารางที่ ๑๓ ค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วง
ความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่ม
ตัวอย่าง มาตรฐาน ๑ " เคยทำหรือไม่ "

พฤติกรรม	ค่าสถิติ			คะแนนอยู่ใน ช่วง
	$\bar{X}$	SD	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	
ความรู้ตัวไม่ประมาท	๑.๘๓	๐.๔๑	๑.๘๒-๑.๘๕	เคยทำบ่อย ๆ
ความภาคภูมิใจในตนเอง	๑.๖๔	๐.๔๔	๑.๖๓-๑.๖๗	
ความมีวินัยต่อตนเอง	๑.๖๔	๐.๔๓	๑.๖๒-๑.๖๖	
การรักษาสุขภาพตนเอง	๑.๖๔	๐.๔๕	๑.๖๒-๑.๖๖	
ความขยันหมั่นเพียร	๑.๖๓	๐.๔๑	๑.๖๒-๑.๖๕	
การปรับปรุงตนเอง	๑.๖๒	๐.๔๕	๑.๖๐-๑.๖๔	
ความเชื่อมั่นในตนเอง	๑.๕๕	๐.๖๑	๑.๕๑-๑.๕๖	
การสำรวจตนเอง	๑.๕๕	๐.๕๙	๑.๕๒-๑.๕๖	
ความรู้สึกลึกซึ้ง	๑.๕๐	๐.๖๔	๑.๔๘-๑.๕๒	
ความพอใจในตนเอง	๑.๔๓	๐.๖๗	๑.๔๑-๑.๔๖	
การตั้งมาตรฐานตนเอง	๑.๓๙	๐.๖๘	๑.๓๖-๑.๔๑	
การลงโทษตนเอง	๑.๓๕	๐.๖๖	๑.๓๒-๑.๓๗	เคยทำนาน ๆ ครั้ง
การปลดปล่อยตนเอง	๑.๓๓	๐.๖๗	๑.๓๑-๑.๓๖	
ความละเอียดใจ	๑.๓๑	๐.๗๘	๑.๒๘-๑.๓๔	
การระงับความอยากและการ ต้านทานสิ่งชั่วร้าย	๑.๒๘	๐.๗๑	๑.๒๕-๑.๓๐	
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง	๑.๒๑	๐.๖๓	๑.๑๙-๑.๒๓	
การให้คุณค่าตนเอง	๑.๑๔	๐.๗๓	๑.๑๑-๑.๑๖	
การให้รางวัลตนเอง	๑.๐๓	๐.๗๑	๑.๐๐-๑.๐๕	
การปรุงแต่งร่างกาย	๐.๘๖	๐.๖๗	๐.๘๓-๐.๘๘	
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข	๐.๓๗	๐.๕๖	๐.๓๕-๐.๓๙	ไม่ เคยทำ

ตารางที่ ๑๔ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วง
ความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง
ของกลุ่มตัวอย่าง มาตรฐาน ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรม	ค่าสถิติ			คะแนนอยู่ ในช่วง
	$\bar{X}$	SD	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	
ความรู้ตัวไม่ประมาท	๑.๘๔	๐.๔๒	๑.๘๒-๑.๘๕	จะทำแน่ ๆ
ความขยันหมั่นเพียร	๑.๗๙	๐.๔๒	๑.๗๗-๑.๘๐	
ความมีวินัยต่อตนเอง	๑.๗๘	๐.๔๔	๑.๗๗-๑.๘๐	
การรักษาสุขภาพตนเอง	๑.๗๗	๐.๔๙	๑.๗๒-๑.๗๕	
การปรับปรุงตนเอง	๑.๗๐	๐.๕๐	๑.๖๘-๑.๗๒	
ความภาคภูมิใจในตนเอง	๑.๖๒	๐.๔๒	๑.๖๑-๑.๖๔	
การสำรวจตนเอง	๑.๕๖	๐.๕๖	๑.๕๓-๑.๕๘	
ความเชื่อมั่นในตนเอง	๑.๕๖	๐.๕๙	๑.๕๔-๑.๕๙	
การตั้งมาตรฐานตนเอง	๑.๕๕	๐.๕๖	๑.๕๓-๑.๕๗	
ความพอใจในตนเอง	๑.๔๔	๐.๖๒	๑.๔๒-๑.๔๖	อาจจะทำ
การปลอบใจตนเอง	๑.๓๐	๐.๖๖	๑.๒๘-๑.๓๓	
การให้รางวัลตนเอง	๑.๒๖	๐.๕๙	๑.๒๔-๑.๒๘	
การระงับความอยากและการ ต้านทานสิ่งชั่วๆ	๑.๒๑	๐.๗๐	๑.๑๘-๑.๒๓	
ความรู้สึกลึกซึ้ง	๑.๑๘	๐.๗๙	๑.๑๕-๑.๒๑	
การลงโทษตนเอง	๑.๑๗	๐.๖๙	๑.๑๕-๑.๒๐	
ความละเอียดใจ	๑.๑๓	๐.๘๕	๑.๑๐-๑.๑๖	
การให้คุณค่าตนเอง	๑.๑๒	๐.๖๘	๑.๐๙-๑.๑๕	
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง	๑.๐๔	๐.๖๕	๑.๐๒-๑.๐๗	
การปรุงแต่งร่างกาย	๐.๙๙	๐.๖๒	๐.๙๗-๑.๐๒	
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข	๐.๓๕	๐.๕๔	๐.๓๓-๐.๓๗	จะไม่ทำ

๒.๓ มาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่" คำขวัญ เลขคดี (X) แสดงความบ่งชี้ที่กลุ่มตัวอย่าง เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง เรียงตามลำดับ เคยเห็นบ่อย ๆ เคยเห็นนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเห็น ดังปรากฏตามตารางที่ ๑๔

จากตารางที่ ๑๔ พฤติกรรมที่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง รายงานว่าเคยเห็นคนอื่นทำบ่อย ๆ มากที่สุดคือ การปรุงแต่งร่างกาย และที่เคยเห็นคนอื่นทำบ่อย ๆ รองลงมา เรียงตามลำดับ คือ ความรู้ตัวไม่ประมาท การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง ความขยันหมั่นเพียร การรักษาสุขภาพตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความมีวินัยต่อตนเอง ความพอใจในตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง

ส่วนพฤติกรรมที่รายงานว่าเคยเห็นคนอื่นทำน้อยที่สุดคือ ความละเอียดใจ

๒.๔ มาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส" คำขวัญ เลขคดี (X) แสดงแนวโน้มที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าคนอื่นจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง เมื่อมีโอกาส เรียงตามลำดับ จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ และจะไม่ทำ ดังปรากฏตามตารางที่ ๑๖

จากตารางที่ ๑๖ พฤติกรรมที่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง รายงานว่า คิดว่าคนอื่นจะทำแน่ ๆ ถ้ามีโอกาส ที่มากที่สุดคือ ความรู้ตัวไม่ประมาท และที่คิดว่าคนอื่นจะทำแน่ ๆ รองลงมา เรียงตามลำดับ คือ การรักษาสุขภาพตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความมีวินัยต่อตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย ความขยันหมั่นเพียร และความเชื่อมั่นในตนเอง

ส่วนพฤติกรรมที่รายงานว่าคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะทำน้อยที่สุดคือ ความละเอียดใจ และการลงโทษตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ ค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ในมาตราที่ ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

พฤติกรรม	ค่าสถิติ			คะแนนอยู่ในช่วง
	$\bar{X}$	SD	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	
การปรุงแต่งร่างกาย	๑.๗๖	๐.๕๖	๑.๗๔-๑.๗๘	เคยเห็นบ่อย ๆ
ความรู้ตัวไม่ประมาท	๑.๖๖	๐.๕๒	๑.๖๔-๑.๖๘	
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข	๑.๖๖	๐.๕๓	๑.๖๔-๑.๖๗	
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง	๑.๕๕	๐.๕๗	๑.๕๓-๑.๕๗	
ความขยันหมั่นเพียร	๑.๕๓	๐.๕๔	๑.๕๑-๑.๕๕	
การรักษาสุขภาพตนเอง	๑.๕๓	๐.๕๘	๑.๕๑-๑.๕๕	
ความภาคภูมิใจในตนเอง	๑.๕๒	๐.๕๘	๑.๕๐-๑.๕๔	
ความมีวินัยต่อตนเอง	๑.๔๔	๐.๕๙	๑.๔๒-๑.๔๗	
ความพอใจในตนเอง	๑.๓๘	๐.๖๒	๑.๓๖-๑.๔๑	
ความเชื่อมั่นในตนเอง	๑.๓๔	๐.๖๐	๑.๓๒-๑.๓๖	
การตั้งมาตรฐานตนเอง	๑.๒๒	๐.๖๒	๑.๒๐-๑.๒๔	เคยเห็นนาน ๆ ครั้ง
ความรู้สึกลึกผิด	๑.๒๑	๐.๕๙	๑.๑๙-๑.๒๓	
การปรับปรุงตนเอง	๑.๒๑	๐.๖๐	๑.๑๙-๑.๒๓	
การให้รางวัลตนเอง	๑.๒๐	๐.๖๗	๑.๑๗-๑.๒๒	
การระงับความอยาก	๑.๑๙	๐.๖๔	๑.๑๗-๑.๒๒	
และการต้านทานสิ่งชั่วร้าย	๑.๑๙	๐.๖๔	๑.๑๗-๑.๒๒	
การให้คุณค่าตนเอง	๑.๑๗	๐.๖๒	๑.๑๕-๑.๑๙	
การสำรวจตนเอง	๑.๑๖	๐.๖๔	๑.๑๔-๑.๑๘	
การปลอบใจตนเอง	๑.๐๙	๐.๖๔	๑.๐๖-๑.๑๑	
การลงโทษตนเอง	๑.๐๖	๐.๖๑	๑.๐๓-๑.๐๘	
ความละเอียดใจ	๑.๐๔	๐.๖๔	๑.๐๒-๑.๐๖	

ตารางที่ ๑๖ ค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วง
ความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง
ของกลุ่มตัวอย่าง มาตรการที่ ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรม	ค่าสถิติ			คะแนนอยู่ในช่วง
	$\bar{X}$	SD	ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕%	
ความรู้ตัวไม่ประมาท	๑.๖๑	๐.๐๒	๑.๕๙-๑.๖๓	จะทำแน่ ๆ
การรักษาสุขภาพตนเอง	๑.๕๐	๐.๕๔	๑.๔๘-๑.๕๒	
ความภาคภูมิใจในตนเอง	๑.๔๗	๐.๕๒	๑.๔๕-๑.๔๙	
ความมีวินัยต่อตนเอง	๑.๔๔	๐.๕๒	๑.๔๒-๑.๔๖	
การปรงแต่งร่างกาย	๑.๔๔	๐.๕๓	๑.๔๒-๑.๔๖	
ความขยันหมั่นเพียร	๑.๔๒	๐.๕๒	๑.๔๐-๑.๔๔	
ความเชื่อมั่นในตนเอง	๑.๓๔	๐.๕๒	๑.๓๓-๑.๓๗	
การปรับปรุงตนเอง	๑.๓๒	๐.๕๐	๑.๓๐-๑.๓๔	อาจจะทำ
ความพอใจในตนเอง	๑.๓๒	๐.๕๑	๑.๒๙-๑.๓๓	
การตั้งมาตรฐานตนเอง	๑.๒๗	๐.๕๙	๑.๒๕-๑.๒๙	
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง	๑.๒๓	๐.๕๐	๑.๒๑-๑.๒๕	
การสำรวจตนเอง	๑.๒๒	๐.๕๖	๑.๒๑-๑.๒๔	
การให้รางวัลตนเอง	๑.๒๒	๐.๕๙	๑.๒๐-๑.๒๔	
การปลอบใจตนเอง	๑.๑๙	๐.๕๐	๑.๑๗-๑.๒๑	
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข	๑.๑๗	๐.๕๒	๑.๑๔-๑.๑๘	
ความรู้สึกลึกผิด	๑.๑๔	๐.๕๑	๑.๑๒-๑.๑๖	
การให้คุณค่าตนเอง	๑.๑๔	๐.๕๕	๑.๑๒-๑.๑๕	
การระงับความอยากและการต้าน- ทานสิ่งชั่วร้าย	๑.๑๑	๐.๕๔	๑.๐๙-๑.๑๒	
ความละเอียดใจ	๑.๐๗	๐.๕๙	๑.๐๖-๑.๐๘	
การลงโทษตนเอง	๑.๐๗	๐.๕๕	๑.๐๕-๑.๐๙	

ตอนที่ ๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมจริยธรรม และแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองตามคำรายงานของกลุ่มตัวอย่าง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน

การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมจริยธรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง ตามคำรายงานของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลดังเสนอในตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐาน

มาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
๑	๑.๐๐	๐.๘๑**	๐.๑๗	๐.๖๖**
๒		๑.๐๐	๐.๑๐	๐.๖๔**
๓			๑.๐๐	๐.๖๔**
๔				๑.๐๐

** $p < .๐๑$, $df = ๑๘$

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็น ดังนี้

๑. คะแนนมาตรฐาน ๑ และมาตรฐาน ๒ มีความสัมพันธ์กันสูงมาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๘๑
๒. คะแนนมาตรฐาน ๒ และ มาตรฐาน ๔ มีความสัมพันธ์กันเป็นอันดับรอง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๖๔
๓. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนมาตรฐาน ๑ กับ มาตรฐาน ๔ เท่ากับ ๐.๖๖ และระหว่างคะแนน ๓ กับมาตรฐาน ๔ เท่ากับ ๐.๖๔
๔. คะแนนมาตรฐาน ๒ กับมาตรฐาน ๓ มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๑๐

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อ
ตนเองจำแนกตามตัวแปรต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะ เสนอ

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรต้น เรียงลำดับรายการ ดังนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรเพศ ซึ่งจำแนกเป็น (๑) ชาย

(๒) หญิง ได้เสนอไว้ในตารางที่ ๑๘-๒๑

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรศาสนา ซึ่งจำแนกเป็น (๑) ศาสนาพุทธ

(๒) ศาสนาคริสต์ (๓) ศาสนาอิสลาม ได้เสนอไว้ในตารางที่ ๒๒-๒๔

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรสถานภาพ ซึ่งจำแนกเป็น (๑) นักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ (๒) มัธยมศึกษาปีที่ ๓ (๓) มัธยมศึกษาปีที่ ๔ (๔) ครู (๕) ผู้ปกครอง ได้เสนอไว้ในตารางที่ ๒๖-๓๓

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง ซึ่งจำแนกเป็น

(๑) ใจกลางมหานคร (๒) ขานมมหานคร (๓) อำเภอมือง (๔) อำเภอชนบท ได้เสนอไว้ในตารางที่ ๓๔-๔๑

๔.๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรภูมิภาค ซึ่งจำแนกเป็น (๑) กรุงเทพมหานคร

(๒) ภาคกลาง (๓) ภาคเหนือ (๔) ภาคใต้ (๕) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้เสนอไว้ในตารางที่ ๔๒-๔๗

๔.๖ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว ซึ่งจำแนก

เป็น (๑) ข้าราชการ (๒) ผู้ใช้แรงงาน (๓) ธุรกิจการค้า (๔) ลูกจ้างเอกชน ได้เสนอไว้ในตารางที่ ๔๘-๕๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรต้นเหล่านี้เสนอเป็นตารางประกอบความเรียงและสรุปภาพลักษณ์ฐาน (Profile) ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ ๑๘ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๑ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	๑ ชาย (n = ๑๒๗๓)		๒ หญิง (n = ๑๔๔๑)		ค่าสถิติ F กำลังสถิติ
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
พ ๓	๑.๘๓	๐.๔๓	๑.๘๔	๐.๔๐	๐.๓๓ ***
พ ๑๑	๑.๖๔	๐.๕๖	๑.๖๖	๐.๕๒	๐.๕๔
พ ๓	๑.๖๒	๐.๕๖	๑.๖๖	๐.๕๑	<u>๔.๙๒</u> *
พ ๑๘	๑.๖๗	๐.๕๔	๑.๖๒	๐.๕๕	๖.๓๙ ***
พ ๕	๑.๖๓	๐.๕๓	๑.๖๔	๐.๕๐	๐.๒๒
พ ๒๐	๑.๖๐	๐.๕๗	๑.๖๔	๐.๕๔	<u>๔.๗๖</u> *
พ ๑๒	๑.๕๓	๐.๖๒	๑.๕๕	๐.๖๐	๐.๑๕
พ ๙	๑.๕๙	๐.๖๑	๑.๕๘	๐.๕๗	<u>๑๖.๙๒</u> ***
พ ๑๓	๑.๕๖	๐.๖๕	๑.๕๓	๐.๖๒	<u>๑๐.๓๙</u> ***
พ ๖	๑.๕๓	๐.๖๘	๑.๕๓	๐.๖๗	๐.๐๐
พ ๗	๑.๕๐	๐.๖๘	๑.๓๘	๐.๖๘	๑.๐๗
พ ๑๗	๑.๓๐	๐.๖๖	๑.๓๙	๐.๖๕	๑๕.๖๕ ***
พ ๑๖	๑.๒๙	๐.๖๘	๑.๓๖	๐.๖๗	๗.๓๓
พ ๑๔	๑.๒๘	๐.๗๙	๑.๓๓	๐.๗๘	๒.๘๕
พ ๑	๑.๒๐	๐.๗๒	๑.๓๔	๐.๖๙	<u>๒๙.๕๒</u> ***
พ ๒	๑.๑๖	๐.๖๕	๑.๒๕	๐.๖๒	<u>๑๒.๕๘</u> ***
พ ๑๐	๑.๐๙	๐.๗๓	๑.๑๘	๐.๗๒	<u>๑๐.๐๕</u> ***
พ ๑๕	๑.๐๕	๐.๗๑	๑.๐๑	๐.๗๑	๑.๙๘
พ ๑๔	๐.๗๕	๐.๖๕	๐.๙๕	๐.๖๘	<u>๖๕.๕๖</u> ***
พ ๘	๐.๕๖	๐.๖๓	๐.๒๓	๐.๕๖	<u>๒๕๖.๕๖</u> ***

*p < .๐๕   **p < .๐๑   ***p < .๐๐๑

ก. F หมายถึงค่า F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามเพศ
 มาตรฐาน ๑ แสดงให้เห็นว่าทั้งสองเพศเคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมห่อตนเองแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($p \leq .๐๕$) ๑๒ ข้อ คือ ความรู้ตัวไม่ประมาท (พ ๓)
 ความมีวินัยต่อตนเอง (พ ๔) การรักษาสุขภาพตนเอง (พ ๑๔) การปรับปรุงตนเอง (พ ๒๐)
 การสำรวจตนเอง (พ ๔) ความรู้สึกผิด (พ ๑๓) การลงโทษตนเอง (พ ๑๗) การระงับ
 ความอยากและการต้านทานสิ่งชั่วร้าย (พ ๑) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) การให้
 คุณค่าตัวเอง (พ ๑๐) การปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) และการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘)

เมื่อนำค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) รายพฤติกรรมของผู้ชายและผู้หญิงมาเขียนเป็นภาพ-
 ลักษณ์ฐาน (Profile) แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวมผู้หญิงเคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมห่อตนเอง
 มากกว่าผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($p \leq .๐๕$) และที่ผู้ชาย
 เคยกระทำมากกว่าผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญมีเพียง ๒ ข้อ คือ การรักษาสุขภาพตนเอง (พ ๑๔)
 และการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘) ดังปรากฏในภาพลักษณ์ฐานคะแนน รูปที่ ๑

ศูนย์วิทยพัชกร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๑ สัณฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามเพศ มาตรฐาน ๑ "เคยทำหรือไม่"

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

----- เพศชาย   _____ เพศหญิง

ตารางที่ ๑๔ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรม จริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๒ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	๑ ชาย (n = ๑๒๗๓)		๒ หญิง (n = ๑๕๔๑)		ค่าสถิติ F^n
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
พ ๓	๑.๘๐	๐.๔๗	๑.๘๗	๐.๓๘	๑๔.๕๓***
พ ๔	๑.๗๗	๐.๔๔	๑.๘๐	๐.๔๑	๒.๘๑
พ ๕	๑.๗๕	๐.๔๗	๑.๘๑	๐.๔๒	๙.๕๘***
พ ๑๘	๑.๗๕	๐.๔๘	๑.๗๒	๐.๔๘	๒.๑๕
พ ๒๐	๑.๖๗	๐.๕๓	๑.๗๒	๐.๔๘	๖.๕๓***
พ ๑๑	๑.๖๑	๐.๕๓	๑.๖๓	๐.๕๑	๑.๑๑
พ ๙	๑.๕๓	๐.๕๘	๑.๕๗	๐.๕๕	๒.๘๔
พ ๑๒	๑.๕๔	๐.๖๑	๑.๕๘	๐.๕๗	๓.๒๔
พ ๗	๑.๕๕	๐.๕๖	๑.๕๖	๐.๕๖	๐.๐๒
พ ๖	๑.๕๔	๐.๖๑	๑.๕๔	๐.๖๒	๐.๐๑
พ ๑๖	๑.๒๙	๐.๖๖	๑.๓๒	๐.๖๗	๑.๔๓
พ ๑๕	๑.๒๕	๐.๕๙	๑.๒๖	๐.๕๙	๐.๒๓
พ ๑	๑.๑๖	๐.๖๙	๑.๒๕	๐.๗๐	๑๒.๒๓***
พ ๑๓	๑.๑๗	๐.๗๘	๑.๑๘	๐.๘๐	๐.๑๘
พ ๑๗	๑.๑๔	๐.๖๙	๑.๒๐	๐.๖๙	๕.๐๘**
พ ๑๔	๑.๑๓	๐.๘๔	๑.๑๓	๐.๘๖	๐.๐๓
พ ๑๐	๑.๑๒	๐.๖๘	๑.๑๒	๐.๖๘	๐.๐๐
พ ๒	๑.๐๑	๐.๖๔	๑.๐๗	๐.๖๖	๖.๐๘***
พ ๑๙	๐.๘๙	๐.๖๑	๑.๐๘	๐.๖๒	๖๕.๙๙***
พ ๘	๐.๕๒	๐.๕๙	๐.๒๒	๐.๕๖	๒๑๕.๐๓***

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

ก F หมายถึงค่า F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามเพศ
 มาตรา ๒ แสดงให้เห็นว่าเมื่อมีโอกาสทั้ง ๒ เพศ มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมจริยธรรม
 ต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($p \leq .๐๕$) ๘ ข้อคือ ความรู้ตัว-
 ไม่ประมาท (พ ๓) ความมีวินัยต่อตนเอง (พ ๔) การปรับปรุงตนเอง (พ ๒๐) การระงับ-
 ความอยากและการต้านทานสิ่งชั่วๆ (พ ๑) การลงโทษตนเอง (พ ๑๗) การแสดงอารมณ์
 อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) การปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) และการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘)

เมื่อนำค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) รายพฤติกรรมของผู้ชายและผู้หญิงมาเขียนเป็นภาพ
 สัณฐาน (Profile) แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวม เมื่อมีโอกาสผู้หญิงมีแนวโน้มจะกระทำ
 พฤติกรรมต่อตนเองมากกว่าผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘)
 เพียงข้อเดียวที่ผู้ชาย มีแนวโน้มจะกระทำมากกว่าผู้หญิง ปรากฏดัง ภาพสัณฐานคะแนนรูปที่ ๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๒ สัมพันธคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมของตนเองจำแนกตามเพศ มาตรฐาน ๒
 "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

*p < .๐๕   **p < .๐๑   ***p < .๐๐๑
 ----- เพศชาย   ————— เพศหญิง

ตารางที่ ๒๐ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๓ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	๑ ชาย (n = ๑๒๗๓)		๒ หญิง (n = ๑๕๔๑)		ค่าสถิติ F ⁿ
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
พ ๑๘	๑.๖๘	๐.๕๑	๑.๘๒	๐.๕๑	๖๒.๙๕***
พ ๓	๑.๖๔	๐.๕๔	๑.๖๘	๐.๕๐	๓.๕๕
พ ๘	๑.๖๗	๐.๕๒	๑.๖๕	๐.๕๔	๐.๙๒
พ ๒	๑.๕๙	๐.๕๙	๑.๖๐	๐.๕๕	๒๒.๐๒***
พ ๕	๑.๕๓	๐.๕๕	๑.๕๔	๐.๕๕	๐.๔๑
พ ๑๘	๑.๕๓	๐.๖๐	๑.๕๓	๐.๕๖	๐.๐๙
พ ๑๑	๑.๕๘	๐.๖๑	๑.๕๕	๐.๕๕	๘.๖๕***
พ ๔	๑.๕๓	๐.๖๑	๑.๕๔	๐.๕๘	๐.๖๕
พ ๖	๑.๓๘	๐.๖๓	๑.๓๙	๐.๖๑	๐.๐๙
พ ๑๒	๑.๓๒	๐.๖๒	๑.๓๖	๐.๕๙	๒.๘๘
พ ๗	๑.๒๑	๐.๖๒	๑.๒๓	๐.๖๑	๐.๓๔
พ ๑๓	๑.๒๐	๐.๖๑	๑.๒๓	๐.๕๘	๑.๘๑
พ ๒๐	๑.๒๐	๐.๖๑	๑.๒๑	๐.๕๙	๐.๑๕
พ ๑๕	๑.๑๙	๐.๖๗	๑.๒๐	๐.๖๘	๐.๕๖
พ ๑	๑.๑๖	๐.๖๔	๑.๒๓	๐.๖๕	๘.๐๓***
พ ๑๐	๑.๐๙	๐.๖๒	๑.๒๓	๐.๖๑	๓๖.๘๕***
พ ๙	๑.๑๔	๐.๖๕	๑.๑๗	๐.๖๒	๑.๐๑
พ ๑๖	๑.๐๔	๐.๖๖	๑.๑๔	๐.๖๓	๑๖.๕๒***
พ ๑๗	๑.๐๓	๐.๖๓	๑.๐๘	๐.๖๐	๕.๕๗***
พ ๑๔	๑.๐๓	๐.๖๓	๑.๐๕	๐.๖๑	๐.๘๖

**p < .๐๑   ***p < .๐๐๑

n F หมายถึงค่า F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่ม

ตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๒๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามเพศ
 มาตรฐาน ๓ แสดงให้เห็นว่าผู้ชายและผู้หญิง เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($p \leq .๐๕$) ๗ ข้อ คือ การปรุงแต่ง-
 ร่างกาย (พ ๑๔) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) ความภาคภูมิใจในตนเอง (พ ๑๑)
 การระงับความอยากและการต้านทานสิ่งยั่วยู่ (พ ๑) การให้คุณค่าตนเอง (พ ๑๐) การ
 ปล่อยใจตนเอง (พ ๑๖) และการลงโทษตนเอง (พ ๑๗)

เมื่อนำค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) รายพฤติกรรมของผู้ชายและผู้หญิงมาเขียนเป็นภาพ
 สัณฐาน แสดงให้เห็นว่า โดยส่วนรวมผู้หญิง เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง
 มากกว่าผู้ชาย อย่างมีนัยสำคัญ ปรากฏดังภาพสัณฐานคะแนน รูปที่ ๓

ศูนย์วิทยพัชยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๓ สัณฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามเพศ มาตรฐาน ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

----- เพศชาย   ————— เพศหญิง

ตารางที่ ๒๐ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรม จริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๔ จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	๑ ชาย (n = ๑๒๗๓)		๒ หญิง (n = ๑๕๕๑)		ค่าสถิติ F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
ท ๓	๑.๖๔	๐.๕๔	๑.๖๘	๐.๕๐	๓.๕๕
ท ๑๘	๑.๕๑	๐.๕๔	๑.๕๐	๐.๕๓	๐.๓๕
ท ๑๑	๑.๕๖	๐.๕๓	๑.๕๕	๐.๕๖	๐.๕๕
ท ๔	๑.๕๓	๐.๕๒	๑.๕๕	๐.๕๑	๐.๕๖
ท ๑๔	๑.๓๗	๐.๕๓	๑.๕๐	๐.๕๓	๔๗.๕๖***
ท ๕	๑.๕๑	๐.๕๒	๑.๕๓	๐.๕๑	๑.๐๘
ท ๑๒	๑.๓๕	๐.๕๓	๑.๓๖	๐.๕๐	๐.๐
ท ๒๐	๑.๓๒	๐.๕๐	๑.๓๒	๐.๕๔	๐.๐
ท ๖	๑.๓๓	๐.๕๒	๑.๓๐	๐.๕๐	๒.๘๕
ท ๗	๑.๒๖	๐.๕๔	๑.๒๗	๐.๕๔	๐.๒๖
ท ๒	๑.๒๐	๐.๕๐	๑.๒๕	๐.๕๔	๗.๘๓***
ท ๘	๑.๒๑	๐.๕๗	๑.๒๕	๐.๕๖	๒.๗๕
ท ๑๕	๑.๒๑	๐.๕๔	๑.๒๓	๐.๕๔	๑.๐๑
ท ๑๖	๑.๑๖	๐.๕๐	๑.๒๑	๐.๕๐	๗.๕๗***
ท ๘	๑.๑๘	๐.๕๓	๑.๑๘	๐.๕๑	๕.๗๑***
ท ๑๓	๑.๑๘	๐.๕๑	๑.๑๓	๐.๕๑	๐.๕๓
ท ๑๐	๑.๑๑	๐.๕๔	๑.๑๖	๐.๕๔	๗.๒๗***
ท ๑	๑.๐๘	๐.๕๕	๑.๑๓	๐.๕๔	๑๑.๑๗***
ท ๑๔	๑.๐๗	๐.๕๐	๑.๐๗	๐.๕๔	๐.๐๐
ท ๑๗	๑.๐๕	๐.๕๖	๑.๐๕	๐.๕๕	๘.๕๘***

**p < .๐๑, ***p < .๐๐๑

จากตารางที่ ๒๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามเพศ
 มาตรฐาน ๔ แสดงให้เห็นว่าผู้ชายและผู้หญิง คิดว่าถ้ามีโอกาสคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรม
 จริยธรรมต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๑ ขึ้น ($P \leq .๐๑$) ๗ ข้อ คือ
 การปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) การปลอบใจตนเอง
 (พ ๑๖) การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘) การให้คุณค่าตนเอง (พ ๑๐) การระงับความ
 ออยากและการต้านทานสิ่งชั่วๆ และการลงโทษตนเอง (พ ๑๗)

เมื่อนำค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) รายพฤติกรรมของผู้ชายและผู้หญิงมาเขียนเป็น
 ภาพสี่เหลี่ยม แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงคิดว่าถ้ามีโอกาสคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรม
 จริยธรรมต่อตนเอง มากกว่าผู้ชายอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘)
 เพียงข้อเดียวที่ผู้ชายคิดว่าเมื่อมีโอกาสคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำมากกว่าผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญ
 ปรากฏดังภาพสี่เหลี่ยมคะแนน รูปที่ ๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ ๔ สัณฐานคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามเพศ มาตรฐาน ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรม	มัชฌิม เลขคณิต			ระดับนัยสำคัญ
	๐	๐.๕	๑	
ความรู้ตัวไม่ประมาท				
การรักษาสุขภาพตนเอง				
ความภาคภูมิใจในตนเอง				
ความมีวินัยต่อตนเอง				
การปรุงแต่งร่างกาย				***
ความขยันหมั่นเพียร				
ความเชื่อมั่นในตนเอง				
การปรับปรุงตนเอง				
ความพอใจในตนเอง				
การตั้งมาตรฐานตนเอง				
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง				**
การสำรวจตนเอง				
การให้รางวัลตนเอง				
การปลอบใจตนเอง				**
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข				**
ความรู้สึกลึบ				
การให้คุณค่าตนเอง				**
การระงับความอยากและต้านทานสิ่งชั่วร้าย				***
ความละเอียดใจ				
การลงโทษตนเอง				***

*P < .๐๕

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑

----- เพศชาย

———— เพศหญิง

ตารางที่ ๒๒ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟอของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม ต่อตนเอง มาตรฐาน ๑ จำแนกตามศาสนา

พฤติกรรม	๑ พุทธ (n=๒๗๔๓)		๒ คริสต์ (n=๒๗)		๓ อิสลาม (n=๔๔)		ค่าสถิติ F	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟอ
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๘๓	๐.๔๑	๑.๙๒	๐.๒๖	๑.๘๓	๐.๒๕	๑.๗๕	- - - - -
พ ๑๑	๑.๖๖	๐.๕๔	๑.๕๑	๐.๗๐	๑.๗๕	๐.๕๓	๐.๕๓	- - - - -
พ ๔	๑.๖๕	๐.๕๓	๑.๕๘	๐.๗๐	๑.๕๙	๐.๕๔	๑.๖๓	- - - - -
พ ๑๘	๑.๖๕	๐.๕๕	๑.๗๗	๐.๕๒	๑.๖๘	๐.๕๑	๐.๘๕	- - - - -
พ ๕	๑.๖๕	๐.๕๑	๑.๕๘	๐.๕๗	๑.๕๒	๐.๕๙	๒.๕๗	- - - - -
พ ๒๐	๑.๖๒	๐.๕๕	๑.๗๔	๐.๕๒	๑.๕๙	๐.๕๔	๐.๖๕	- - - - -
พ ๑๒	๑.๕๕	๐.๖๑	๑.๕๘	๐.๖๕	๑.๕๒	๐.๖๙	๐.๑๕	- - - - -
พ ๙	๑.๕๕	๐.๕๙	๑.๕๙	๐.๖๓	๑.๕๖	๐.๕๐	๐.๑๑	- - - - -
พ ๑๓	๑.๕๐	๐.๖๕	๑.๖๖	๐.๖๒	๑.๕๕	๐.๖๒	๑.๐๐	- - - - -
พ ๖	๑.๕๓	๐.๖๗	๑.๒๙	๐.๖๖	๑.๕๕	๐.๖๒	๑.๑๕	- - - - -
พ ๗	๑.๓๙	๐.๖๘	๑.๒๒	๐.๖๕	๑.๕๕	๐.๖๖	๑.๙๓	- - - - -
พ ๑๗	๑.๓๕	๐.๖๖	๑.๕๙	๐.๖๓	๑.๒๗	๐.๖๕	๒.๑๐	- - - - -
พ ๑๖	๑.๓๓	๐.๖๘	๑.๕๕	๐.๕๐	๑.๒๐	๐.๗๐	๑.๑๖	- - - - -
พ ๑๔	๑.๓๑	๐.๗๘	๑.๕๑	๐.๗๐	๑.๒๐	๐.๘๒	๑.๓๓	- - - - -
พ ๑	๑.๒๘	๐.๗๑	๑.๒๕	๐.๗๑	๑.๐๙	๐.๗๐	๑.๖๐	- - - - -
พ ๒	๑.๒๑	๐.๖๓	๑.๓๓	๐.๗๓	๑.๐๙	๐.๖๕	๑.๒๙	- - - - -
พ ๑๐	๑.๑๕	๐.๗๒	๑.๓๗	๐.๗๙	๑.๐๐	๐.๗๗	๒.๑๕	- - - - -
พ ๑๕	๑.๐๓	๐.๗๑	๑.๙๒	๐.๗๘	๑.๐๕	๐.๘๐	๐.๒๙	- - - - -
พ ๑๙	๐.๘๖	๐.๖๗	๑.๖๒	๐.๖๒	๑.๗๕	๐.๖๘	๒.๒๐	- - - - -
พ ๘	๐.๓๘	๐.๕๗	๑.๑๘	๐.๕๘	๑.๒๐	๐.๕๖	๓.๖๗***	๒๓๑

***p < .๐๐๑ ข = กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๓ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรม จริยธรรมต่อตนเอง มาตรการ ๒ จำแนกตามศาสนา

พฤติกรรม	๑ พุทธ (n=๒๗๔๓)		๒ คริสต์ (n=๒๗)		๓ อิสลาม (n=๔๔)		ค่าสถิติ F	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ^ข
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๘๔	๐.๔๒	๑.๘๔	๐.๔๔	๑.๘๘	๐.๓๒	๐.๒๒	- - - - -
พ ๔	๑.๗๙	๐.๔๒	๑.๗๔	๐.๔๒	๑.๖๘	๐.๔๗	๑.๗๘	- - - - -
พ ๕	๑.๗๘	๐.๔๔	๑.๘๔	๐.๓๖	๑.๗๐	๐.๔๖	๑.๐๖	- - - - -
พ ๑๘	๑.๗๔	๐.๔๙	๑.๙๖	๐.๑๙	๑.๖๘	๐.๔๖	๓.๐๔	- - - - -
พ ๒๐	๑.๗๐	๐.๕๐	๑.๗๗	๐.๕๐	๑.๖๘	๐.๔๘	๐.๓๒	- - - - -
พ ๑๑	๑.๖๓	๐.๔๒	๑.๖๖	๐.๖๒	๑.๖๑	๐.๔๙	๐.๐๘	- - - - -
พ ๙	๑.๕๖	๐.๕๖	๑.๔๘	๐.๖๔	๑.๕๕	๐.๕๔	๑.๐๘	- - - - -
พ ๑๒	๑.๕๖	๐.๕๙	๑.๕๕	๐.๕๗	๑.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๐	- - - - -
พ ๗	๑.๕๕	๐.๕๖	๑.๕๙	๐.๕๐	๑.๖๑	๐.๕๓	๐.๒๖	- - - - -
พ ๖	๑.๔๔	๐.๖๒	๑.๒๙	๐.๖๐	๑.๕๐	๐.๖๒	๐.๙๔	- - - - -
พ ๑๖	๑.๓๑	๐.๖๖	๑.๒๙	๐.๗๒	๑.๒๒	๐.๖๔	๐.๓๕	- - - - -
พ ๑๕	๑.๒๖	๐.๕๙	๑.๔๐	๐.๕๗	๑.๑๕	๐.๖๔	๑.๕๖	- - - - -
พ ๑	๑.๒๑	๐.๗๐	๑.๑๕	๐.๗๖	๑.๑๕	๐.๖๐	๐.๒๖	- - - - -
พ ๑๓	๑.๑๗	๐.๗๙	๑.๔๐	๐.๘๔	๑.๑๘	๐.๗๕	๑.๐๘	- - - - -
พ ๑๗	๑.๑๗	๐.๖๙	๑.๒๒	๐.๖๙	๑.๒๕	๐.๖๕	๐.๒๙	- - - - -
พ ๑๔	๑.๑๓	๐.๘๕	๑.๒๕	๐.๘๕	๑.๐๒	๐.๘๔	๐.๖๖	- - - - -
พ ๑๖	๑.๑๑	๐.๖๖	๑.๑๕	๐.๗๑	๑.๐๙	๐.๖๗	๐.๐๗	- - - - -
พ ๒	๑.๐๔	๐.๖๕	๑.๐๗	๐.๖๗	๑.๐๖	๐.๗๒	๐.๐๔	- - - - -
พ ๑๙	๐.๙๙	๐.๖๒	๐.๙๖	๐.๕๘	๐.๙๗	๐.๖๖	๐.๐๗	- - - - -
พ ๘	๐.๓๖	๐.๕๔	๐.๑๕	๐.๓๖	๐.๑๘	๐.๔๔	๕.๓๖*	<u>๒๓๑</u>

* < .๐๕ ข = กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นตรงเดียวกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๔ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม ต่อตนเอง มาตรฐาน ๓ จำแนกตามศาสนา

พฤติกรรม	๑ พุทธ (n=๒๗๔๓)		๒ คริสต์ (n=๒๗)		๓ อิสลาม (n=๔๔)		ค่าสถิติ F	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๑๙	๑.๗๖	๐.๕๖	๑.๗๗	๐.๕๒	๑.๗๙	๐.๕๐	๐.๑๑	- - - - - - - -
พ ๓	๑.๖๖	๐.๕๒	๑.๖๒	๐.๕๙	๑.๖๕	๐.๕๒	๐.๑๖	- - - - - - - -
พ ๘	๑.๖๕	๐.๕๓	๑.๖๒	๐.๕๖	๑.๗๙	๐.๕๐	๑.๕๗	- - - - - - - -
พ ๒	๑.๕๕	๐.๕๗	๑.๔๘	๐.๕๗	๑.๖๓	๐.๕๓	๐.๖๖	- - - - - - - -
พ ๔	๑.๕๓	๐.๕๔	๑.๔๐	๐.๕๗	๑.๕๙	๐.๕๙	๐.๙๗	- - - - - - - -
พ ๑๘	๑.๕๓	๐.๕๘	๑.๖๖	๐.๕๕	๑.๕๓	๐.๖๒	๑.๓๘	- - - - - - - -
พ ๑๑	๑.๕๒	๐.๕๘	๑.๕๑	๐.๕๗	๑.๕๕	๐.๕๘	๐.๐๓	- - - - - - - -
พ ๔	๑.๔๕	๐.๕๙	๑.๓๗	๐.๕๙	๑.๓๕	๐.๖๐	๐.๙๗	- - - - - - - -
พ ๖	๑.๓๘	๐.๖๒	๑.๔๐	๐.๖๙	๑.๔๐	๐.๖๕	๐.๐๔	- - - - - - - -
พ ๑๒	๑.๓๔	๐.๖๐	๑.๑๑	๐.๖๕	๑.๓๖	๐.๕๓	๒.๐๒	- - - - - - - -
พ ๗	๑.๒๒	๐.๖๑	๑.๑๔	๐.๖๖	๑.๒๐	๐.๖๖	๐.๒๔	- - - - - - - -
พ ๑๓	๑.๒๑	๐.๕๙	๑.๓๗	๐.๕๖	๑.๒๙	๐.๕๙	๑.๒๙	- - - - - - - -
พ ๒๐	๑.๒๑	๐.๖๐	๑.๑๑	๐.๕๗	๑.๓๖	๐.๕๘	๑.๗๕	- - - - - - - -
พ ๑๔	๑.๑๙	๐.๖๗	๑.๑๘	๐.๗๓	๑.๒๗	๐.๕๘	๐.๒๖	- - - - - - - -
พ ๑	๑.๑๙	๐.๖๕	๑.๑๕	๐.๖๖	๑.๓๑	๐.๕๖	๐.๘๒	- - - - - - - -
พ ๑๐	๑.๑๗	๐.๖๒	๑.๑๑	๐.๖๙	๑.๒๗	๐.๕๕	๐.๗๑	- - - - - - - -
พ ๙	๑.๑๖	๐.๖๓	๑.๐๓	๐.๗๕	๑.๒๒	๐.๖๕	๐.๗๕	- - - - - - - -
พ ๑๖	๑.๐๙	๐.๖๕	๑.๑๑	๐.๕๐	๑.๐๙	๐.๖๕	๐.๐๑	- - - - - - - -
พ ๑๗	๑.๐๖	๐.๖๑	๐.๙๖	๐.๖๕	๑.๑๘	๐.๕๘	๑.๑๖	- - - - - - - -
พ ๑๕	๑.๐๕	๐.๖๒	๑.๑๕	๐.๖๐	๑.๑๓	๐.๖๓	๐.๘๓	- - - - - - - -

ตารางที่ ๒๔ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟอของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๔ จำแนกตามศาสนา

พฤติกรรม	๑ พุทธ (n=๒๗๔๓)		๒ คริสต์ (n=๒๗)		๓ อิสลาม (n=๔๔)		ค่าสถิติ F	ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีเซฟเฟ
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๖๒	๐.๕๑	๑.๕๑	๐.๕๐	๑.๕๕	๐.๖๒	๒.๓๒	- - - - -
พ ๑๘	๑.๕๐	๐.๕๔	๑.๖๒	๐.๕๙	๑.๕๕	๐.๕๕	๐.๘๓	- - - - -
พ ๑๑	๑.๕๗	๐.๕๒	๑.๕๘	๐.๕๐	๑.๕๐	๐.๕๕	๐.๓๖	- - - - -
พ ๔	๑.๕๕	๐.๕๑	๑.๒๙	๐.๕๕	๑.๓๕	๐.๖๐	๒.๑๕	- - - - -
พ ๑๙	๑.๕๕	๐.๕๓	๑.๕๐	๐.๕๗	๑.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๐	- - - - -
พ ๕	๑.๕๒	๐.๕๒	๑.๓๓	๐.๕๘	๑.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๐	- - - - -
พ ๑๒	๑.๓๖	๐.๕๒	๑.๑๘	๐.๕๘	๑.๓๕	๐.๕๒	๑.๕๗	- - - - -
พ ๒๐	๑.๓๒	๐.๕๙	๑.๑๑	๐.๕๐	๑.๓๕	๐.๕๒	๒.๕๖	- - - - -
พ ๖	๑.๓๒	๐.๕๑	๑.๑๑	๐.๕๐	๑.๓๕	๐.๕๒	๒.๒๓	- - - - -
พ ๗	๑.๒๗	๐.๕๙	๑.๒๙	๐.๕๖	๑.๓๖	๐.๕๘	๐.๗๕	- - - - -
พ ๒	๑.๒๓	๐.๕๐	๑.๒๕	๐.๕๒	๑.๑๓	๐.๕๐	๐.๘๖	- - - - -
พ ๙	๑.๒๒	๐.๕๖	๑.๑๕	๐.๕๕	๑.๓๑	๐.๕๑	๑.๒๐	- - - - -
พ ๑๔	๑.๒๒	๐.๕๙	๑.๑๕	๐.๕๕	๑.๒๕	๐.๕๘	๐.๓๘	- - - - -
พ ๑๖	๑.๑๙	๐.๕๐	๑.๑๑	๐.๕๒	๑.๒๕	๐.๕๘	๐.๖๕	- - - - -
พ ๘	๑.๑๖	๐.๕๒	๑.๒๕	๐.๕๒	๑.๒๐	๐.๕๐	๐.๕๙	- - - - -
พ ๑๓	๑.๑๕	๐.๕๐	๑.๑๕	๐.๕๒	๑.๑๕	๐.๕๒	๐.๗๕	- - - - -
พ ๑๕	๑.๑๕	๐.๕๕	๑.๑๕	๐.๕๕	๑.๐๙	๐.๕๗	๐.๒๙	- - - - -
พ ๑	๑.๑๑	๐.๕๕	๑.๐๗	๐.๓๘	๑.๐๖	๐.๕๐	๐.๒๘	- - - - -
พ ๑๔	๑.๐๘	๐.๕๐	๑.๐๐	๐.๕๘	๑.๐๒	๐.๕๐	๐.๖๕	- - - - -
พ ๑๗	๑.๐๗	๐.๕๕	๐.๙๒	๐.๓๘	๑.๐๙	๐.๕๒	๑.๕๘	- - - - -

จากตารางที่ ๒๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามศาสนา มาตรฐาน ๑ แสดงให้เห็นว่าทั้ง ๓ กลุ่มศาสนาเคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในด้านการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘) เพียงข้อเดียว ที่พบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ไม่สามารถบอกได้ว่าคู่ศาสนาใดที่แตกต่างกันในด้านนี้

จากตารางที่ ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามศาสนา มาตรฐาน ๒ แสดงให้เห็นว่าทั้ง ๓ กลุ่มศาสนามีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง เมื่อมีโอกาส ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘) เพียงข้อเดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ไม่สามารถบอกได้ว่าคู่ศาสนาใดที่แตกต่างกันในด้านนี้

จากตารางที่ ๒๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามศาสนา มาตรฐาน ๓ แสดงให้เห็นว่าทั้ง ๓ กลุ่มศาสนาเคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง ทั้ง ๒๐ ข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

จากตารางที่ ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามศาสนา มาตรฐาน ๔ แสดงให้เห็นว่าทั้ง ๓ กลุ่มศาสนาคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองเมื่อมีโอกาส ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ทั้ง ๒๐ ข้อ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม ต่อตนเอง มาตรฐาน ๑ จำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ค่าสถิติ F^{H}	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ
		นักเรียน ป.๖ (n=๕๕๐)	นักเรียน ม.๓ (n=๖๐๑)	นักเรียน ม.ศ.๕ (n=๕๕๓)	ครู (n=๕๔๑)	ผู้ปกครอง (n=๕๒๐)		
พ ๓	$\bar{X}$	๑.๗๔	๑.๘๐	๑.๘๒	๑.๘๓	๑.๘๔	*** ๑๔.๒๑	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
	SD	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๕๖		
พ ๑๑	$\bar{X}$	๑.๕๘	๑.๖๗	๑.๗๓	๑.๖๕	๑.๖๕	* ๕.๘๗	๑ ๕ ๔ ๒ ๓
	SD	๐.๖๐	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๒	๐.๕๓		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๔๗	๑.๕๖	๑.๖๖	๑.๘๐	๑.๗๕	*** ๓๗.๕๒	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
	SD	๐.๖๓	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๖		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๑.๖๑	๑.๖๒	๑.๖๔	๑.๖๗	๑.๖๓	๒.๐๖	- - - - -
	SD	๐.๖๒	๐.๕๕	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๕๖		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๖๐	๑.๕๔	๑.๕๖	๑.๗๕	๑.๗๖	*** ๒๒.๘๗	๒ ๓ ๑ ๔ ๕
	SD	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๕		
พ ๒๐	$\bar{X}$	๑.๔๑	๑.๖๔	๑.๗๒	๑.๗๓	๑.๖๓	*** ๓๒.๐๐	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๖๕	๐.๕๓	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๕๖		
พ ๑๒	$\bar{X}$	๑.๓๑	๑.๔๔	๑.๕๘	๑.๗๓	๑.๖๐	*** ๓๔.๒๐	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
	SD	๐.๖๔	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๖๐		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๒๔	๑.๕๓	๑.๖๓	๑.๗๑	๑.๕๖	*** ๔๑.๖๑	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๗	๐.๕๘	๐.๕๓	๐.๕๘	๐.๕๘		
พ ๑๓	$\bar{X}$	๑.๓๑	๑.๕๒	๑.๖๕	๑.๖๗	๑.๕๗	*** ๕๒.๑๗	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๗๒	๐.๖๓	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๖๓		
พ ๖	$\bar{X}$	๑.๓๑	๑.๔๓	๑.๕๐	๑.๕๐	๑.๔๔	* ๗.๗๐	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๗๔	๐.๖๗	๐.๖๓	๐.๖๑	๐.๖๔		

ตารางที่ ๒๖ ค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม
หัตถ์ตนเอง มาตรฐาน ๑ จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ค่าสถิติ F ^ก	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ
		นักเรียน สถิติ ป.๖ (n=๕๕๐)	นักเรียน ม.๓ (n=๖๐๑)	นักเรียน ม.๓.๕ (n=๕๙๓)	ครู (n=๕๔๑)	ผู้ปกครอง (n=๕๒๐)		
พ ๓	$\bar{X}$	๑.๐๘	๑.๓๖	๑.๔๑	๑.๔๗	๑.๕๕	*** ๕๖.๕๘	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
	SD	๐.๗๖	๐.๖๘	๐.๖๒	๐.๕๗	๐.๖๓		
พ ๑๗	$\bar{X}$	๑.๐๖	๑.๓๖	๑.๕๐	๑.๕๒	๑.๓๒	*** ๕๘.๖๖	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๗๓	๐.๖๓	๐.๖๐	๐.๕๕	๐.๖๔		
พ ๑๖	$\bar{X}$	๑.๐๒	๑.๓๑	๑.๔๕	๑.๔๙	๑.๔๑	*** ๕๗.๗๙	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๗๖	๐.๖๖	๐.๖๒	๐.๕๕	๐.๖๔		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๐.๙๓	๑.๓๒	๑.๔๖	๑.๕๕	๑.๓๓	*** ๕๕.๖๑	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๘๑	๐.๗๖	๐.๗๒	๐.๖๘	๐.๗๙		
พ ๑	$\bar{X}$	๐.๙๔	๑.๒๓	๑.๓๕	๑.๕๔	๑.๓๕	*** ๕๗.๐๗	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๗๕	๐.๖๗	๐.๖๖	๐.๖๒	๐.๗๑		
พ ๒	$\bar{X}$	๑.๑๔	๑.๒๔	๑.๒๓	๑.๒๘	๑.๑๔	* ๕.๑๔	๕ ๑ ๓ ๒ ๔
	SD	๐.๗๐	๐.๖๔	๐.๖๑	๐.๕๖	๐.๖๓		
พ ๑๐	$\bar{X}$	๐.๗๑	๑.๒๐	๑.๓๒	๑.๓๖	๑.๑๔	*** ๘๒.๑๕	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๖๘	๐.๗๑	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๗๖		
พ ๑๕	$\bar{X}$	๑.๐๑	๑.๐๒	๑.๑๔	๐.๙๗	๐.๙๗	*** ๕.๙๖	๕ ๔ ๑ ๒ ๓
	SD	๐.๗๒	๐.๗๒	๐.๗๑	๐.๗๐	๐.๗๑		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๐.๕๕	๐.๗๖	๐.๘๓	๑.๒๐	๑.๐๐	*** ๘๒.๗๑	๑ ๒ ๓ ๕ ๔
	SD	๐.๖๓	๐.๖๒	๐.๖๒	๐.๖๒	๐.๖๘		
พ.๘	$\bar{X}$	๐.๑๗	๐.๓๘	๐.๔๐	๐.๔๔	๐.๕๑	*** ๒๙.๐๔	๑ ๒ ๓ ๕ ๔
	SD	๐.๔๕	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๕๖	๐.๖๓		

*p < .๐๕, **p < .๐๑, ***p < .๐๐๑

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ปรับขึ้นของความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๒๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๑ แสดงให้เห็นว่าทั้งห้ากลุ่มสถานภาพ เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($p < .๐๕$) เกือบทุกข้อพฤติกรรม ยกเว้นในด้านการรักษาสุขภาพตนเอง (พ ๑๘) ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ และ การแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดัง เสนอในตารางที่ ๒๖ และ ๒๗

ตารางที่ ๒๗ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ จำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๑

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	๑	๒	๓	๔	๕	
	นักเรียน ป.๖	นักเรียน ม.๓	นักเรียน ม.๓๕	ครู	ผู้ปกครอง	รวม
๑ นักเรียน ป.๖	-	๑๒	๑๖	๑๗	๑๖	๖๑
๒ นักเรียน ม.๓	-	-	๕	๑๓	๖	๒๔
๓ นักเรียน ม.๓๕	-	-	-	๗	๕	๑๒
๔ ครู	-	-	๑	-	-	๑
๕ ผู้ปกครอง	-	-	๕	๕	-	๑๐
รวม	-	๑๒	๒๖	๔๖	๒๖	๑๑๐

จากตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวมครู เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในขณะที่กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังภาพสัณฐานคะแนน รูปที่ ๕

รูปที่ ๔ สัมฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๑
"เคยทำหรือไม่"

พฤติกรรม	มัชฌิม เลขคณิต				ระดับ
	๐	๑.๕	๑	๑.๕	๒ สำคัญ
ความรู้ตัวไม่ประมาท					***
ความภาคภูมิใจในตนเอง					*
ความมีวินัยต่อตนเอง					***
การรักษาสุขภาพตนเอง					
ความซื่อสัตย์					***
การปรับปรุงตนเอง					***
ความเชื่อมั่นในตนเอง					***
การสำรวจตนเอง					***
ความรู้สึกลึก					***
ความพอใจในตนเอง					**
การตั้งมาตรฐานตนเอง					***
การลงโทษตนเอง					***
การปล่อยใจตนเอง					***
ความละเอียดใจ					***
การระงับความอยากและการต้านทานสิ่งชั่ว					***
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง					*
การให้คุณค่าตนเอง					***
การให้รางวัลตนเอง					***
การปรุงแต่งร่างกาย					***
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข					***

*P .๐๕   **P .๐๑   ***P .๐๐๑   นักเรียน ป.๖   _____   นักเรียน ม.๓

_____   นักเรียน ม.ศ. ๕   .....   ผู้ปกครอง   -----   ครู

ตารางที่ ๒๘ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรม จริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๒ จำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ค่าสถิติ F^a	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ
		นักเรียน ป.๖ (n=๕๕๐)	นักเรียน ม.๓ (n=๖๐๑)	นักเรียน ม.ศ.๕ (n=๕๕๓)	ครู (n=๕๕๑)	ผู้ปกครอง (n=๕๐๒)		
พ ๓	$\bar{X}$	๑.๗๐	๑.๘๖	๑.๘๕	๑.๘๔	๑.๘๖	๒๕.๐๕ ***	๑ ๓ ๒ ๕ ๔
	SD	๐.๕๔	๐.๓๘	๐.๔๐	๐.๒๗	๐.๕๒		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๗๐	๑.๗๙	๑.๗๙	๑.๘๕	๑.๘๑	๕.๐๗ ***	๑ ๓ ๒ ๕ ๔
	SD	๐.๕๙	๐.๔๑	๐.๔๒	๐.๓๖	๐.๔๑		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๖๒	๑.๘๐	๑.๘๑	๑.๘๙	๑.๘๐	๒๙.๖๖ ***	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๕๔	๐.๔๐	๐.๔๒	๐.๓๒	๐.๕๔		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๑.๖๒	๑.๗๔	๑.๗๘	๑.๘๒	๑.๗๒	๑๓.๔๓ ***	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๖๐	๐.๔๗	๐.๔๔	๐.๓๙	๐.๕๑		
พ ๒๐	$\bar{X}$	๑.๕๓	๑.๗๓	๑.๗๘	๑.๘๐	๑.๗๕	๕๕.๖๕ ***	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๑	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๔๐	๐.๕๙		
พ ๑๑	$\bar{X}$	๑.๕๐	๑.๖๖	๑.๖๘	๑.๖๘	๑.๖๒	๑๒.๕๕ ***	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๕๕	๐.๔๙	๐.๕๐	๐.๔๙	๐.๕๓		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๓๑	๑.๕๓	๑.๖๕	๑.๗๒	๑.๕๙	๕๕.๖๐ ***	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๐	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๔๗	๐.๕๕		
พ ๑๒	$\bar{X}$	๑.๓๐	๑.๕๔	๑.๖๕	๑.๗๕	๑.๖๑	๕๘.๓๘ ***	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๕	๐.๖๐	๐.๕๖	๐.๔๕	๐.๕๖		
พ ๗	$\bar{X}$	๑.๒๘	๑.๕๔	๑.๖๒	๑.๗๒	๑.๖๓	๕๑.๘๖ ***	๑ ๒ ๓ ๕ ๔
	SD	๐.๖๑	๐.๕๖	๐.๕๑	๐.๔๗	๐.๕๕		
พ ๖	$\bar{X}$	๑.๒๙	๑.๕๑	๑.๕๑	๑.๕๖	๑.๕๕	๑๖.๐๕ ***	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๕	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๖๕		

ตารางที่ ๒๘ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรการ ๒ จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ค่าสถิติ F^a	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟ ^ข
		นักเรียน สถิติ ป.๖ ($n = ๕๕๐$)	นักเรียน ม.๓ ม.๓.๑ ($n = ๖๐๑$)	นักเรียน ม.๓.๕ ($n = ๕๕๓$)	ครู ($n = ๕๕๑$)	ผู้ปกครอง ($n = ๕๐๒$)		
พ.๑๖	$\bar{X}$	๐.๙๘	๑.๓๒	๑.๔๑	๑.๔๗	๑.๓๖	*** ๔๙.๖๐	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๙	๐.๖๔	๐.๖๓	๐.๖๐	๐.๖๕		
พ.๑๘	$\bar{X}$	๑.๑๖	๑.๓๐	๑.๓๖	๑.๒๘	๑.๑๘	*** ๑๐.๘๕	๑ ๕ ๔ ๒ ๓
	SD	๐.๕๓	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๖๔	๐.๖๔		
พ.๑	$\bar{X}$	๐.๙๑	๑.๒๓	๑.๓๐	๑.๔๑	๑.๒๑	*** ๔๔.๐๑	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๗๐	๐.๖๗	๐.๖๗	๐.๖๓	๐.๗๒		
พ.๑๓	$\bar{X}$	๐.๘๑	๑.๑๔	๑.๓๑	๑.๔๖	๑.๒๑	*** ๕๖.๔๗	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๗๕	๐.๘๑	๐.๗๖	๐.๗๑	๐.๗๙		
พ.๑๗	$\bar{X}$	๐.๘๖	๑.๑๗	๑.๒๙	๑.๓๗	๑.๑๙	*** ๔๘.๒๓	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๘	๐.๖๘	๐.๖๘	๐.๖๓	๐.๖๗		
พ.๑๔	$\bar{X}$	๐.๗๗	๑.๐๘	๑.๒๖	๑.๔๐	๑.๑๘	*** ๕๖.๐๔	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๘๐	๐.๘๔	๐.๘๓	๐.๘๐	๐.๘๖		
พ.๑๐	$\bar{X}$	๐.๗๗	๑.๑๖	๑.๒๕	๑.๓๔	๑.๑๐	*** ๖๒.๒๕	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๖๖	๐.๖๕	๐.๖๕	๐.๖๑	๐.๗๐		
พ.๒	$\bar{X}$	๐.๙๕	๑.๐๔	๑.๐๖	๑.๑๗	๐.๙๙	*** ๙.๐๑	๑ ๕ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๖๖	๐.๖๕	๐.๖๔	๐.๖๓	๐.๖๗		
พ.๑๙	$\bar{X}$	๐.๖๖	๐.๙๒	๑.๐๕	๑.๓๑	๑.๐๗	*** ๘๘.๖๐	๑ ๒ ๓ ๕ ๔
	SD	๐.๕๘	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๖๐	๐.๖๕		
พ.๘	$\bar{X}$	๐.๑๓	๐.๓๖	๐.๔๑	๐.๕๓	๐.๔๖	*** ๓๕.๓๙	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
	SD	๐.๓๘	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๘		

* $p < .๐๕$, ** $p < .๐๑$, *** $p < .๐๐๑$

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ปรับขึ้นของความ เป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๒๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๒ แสดงให้เห็นว่าทั้งห้ากลุ่มสถานภาพมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองเมื่อโอกาสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๑ ขึ้นไป ($P < .๐๑$) ทั้ง ๒๐ ข้อ

การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ และการแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดัง เสนอในตารางที่ ๒๙ และ ๓๐

ตารางที่ ๒๙ ความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของเชฟเฟ จำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๒

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	๑ =	๒ =	๓ =	๔ =	๕ =	รวม
	นักเรียน ป.๖	นักเรียน ม.๓	นักเรียน มศ.๕	ครู	ผู้ปกครอง	
๑=นักเรียน ป.๖	-	๑๔	๑๔	๒๐	๑๔	๖๖
๒=นักเรียน ม.๓	-	-	๕	๑๔	๒	๒๑
๓=นักเรียน ม.ศ๕	-	-	-	๕	-	๕
๔=ครู	-	-	-	-	-	-
๕=ผู้ปกครอง	-	๑	๒	๑๓	-	๑๖
รวม	-	๒๐	๒๖	๕๑	๒๐	๑๑๗

จากตารางที่ ๒๙ แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวม เมื่อมีโอกาสกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่าทุกกลุ่ม และกลุ่มครูมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่าทุกกลุ่ม ดังภาพสรุปในสถานการณ์คะแนนรูปที่ ๖

รูปที่ ๖ สัณฐานคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑   ——— นักเรียน ป. ๖

..... นักเรียน ม. ๓   ..... นักเรียน ม.ศ. ๕   ..... ผู้ปกครอง   - - - - ครู

ตารางที่ ๓๐ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรการ ๓ จำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ค่าสถิติ F _{ij}	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ ^ข
		นักเรียน สถิติ ป.๖ (n=๕๕๐)	นักเรียน ม.๓ (n=๖๐๑)	นักเรียน ม.ศ.๕ (n=๕๕๓)	ครู (n=๕๕๑)	ผู้ปกครอง (n=๕๐๒)		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๑.๖๔	๑.๗๕	๑.๘๐	๑.๘๖	๑.๗๕	*** ๑๖.๔๗	๑ ๔ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๕๕	๐.๔๗	๐.๔๒	๐.๓๕	๐.๔๖		
พ ๓	$\bar{X}$	๑.๕๕	๑.๖๖	๑.๖๖	๑.๗๘	๑.๖๕	*** ๑๓.๗๘	๑ ๔ ๓ ๒ ๔
	SD	๐.๖๐	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๔๒	๐.๕๓		
พ ๘	$\bar{X}$	๑.๕๖	๑.๖๘	๑.๗๐	๑.๗๐	๑.๖๔	** ๗.๖๖	๑ ๔ ๒ ๔ ๓
	SD	๐.๕๘	๐.๕๐	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๔		
พ ๒	$\bar{X}$	๑.๔๒	๑.๕๕	๑.๖๓	๑.๖๔	๑.๕๐	*** ๑๔.๕๕	๑ ๔ ๒ ๓ ๔
	SD	๐.๖๔	๐.๕๖	๐.๕๓	๐.๕๐	๐.๕๘		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๕๗	๑.๕๑	๑.๕๐	๑.๖๔	๑.๕๕	** ๘.๐๘	๑ ๓ ๒ ๕ ๔
	SD	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๙	๐.๕๕		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๑.๕๘	๑.๕๐	๑.๕๕	๑.๖๑	๑.๕๓	*** ๓.๕๐	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๕๒	๐.๕๘		
พ ๑๑	$\bar{X}$	๑.๕๔	๑.๕๕	๑.๕๕	๑.๕๙	๑.๕๗	* ๖.๑๐	๑ ๕ ๓ ๒ ๔
	SD	๐.๖๒	๐.๕๗	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๖๐		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๓๔	๑.๔๑	๑.๔๖	๑.๕๘	๑.๕๕	*** ๑๒.๕๑	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๕๓	๐.๖๐		
พ ๖	$\bar{X}$	๑.๒๙	๑.๔๒	๑.๔๕	๑.๔๑	๑.๓๕	* ๕.๕๐	๑ ๕ ๔ ๒ ๓
	SD	๐.๖๖	๐.๖๒	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๖๒		
พ ๑๒	$\bar{X}$	๑.๒๕	๑.๒๙	๑.๓๔	๑.๔๘	๑.๓๕	*** ๑๑.๕๐	๑ ๓ ๒ ๕ ๔
	SD	๐.๖๑	๐.๕๙	๐.๖๐	๐.๕๗	๐.๖๒		

ตารางที่ ๓๐ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๓ จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ค่าสถิติ F^a	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ ^ข
		นักเรียน สถิติ ป.๖ (n=๕๕๐)	นักเรียน ม.๓ (n=๖๐๑)	นักเรียน ม.๕ (n=๕๕๓)	ครู (n=๕๔๑)	ผู้ปกครอง (n=๕๐๒)		
พ ๗	$\bar{X}$	๑.๑๓	๑.๒๐	๑.๒๒	๑.๓๑	๑.๒๖	** ๖.๗๗	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
	SD	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๖๓		
พ ๑๓	$\bar{X}$	๑.๑๔	๑.๒๑	๑.๓๑	๑.๒๕	๑.๑๕	** ๗.๖๓	๑ ๕ ๒ ๔ ๓
	SD	๐.๖๒	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๖๒		
พ ๒๐	$\bar{X}$	๑.๑๔	๑.๑๘	๑.๓๐	๑.๒๒	๑.๒๐	๕.๕๕	๑ ๒ ๕ ๔ ๓
	SD	๐.๖๓	๐.๖๐	๐.๕๘	๐.๕๕	๐.๖๓		
พ ๑๕	$\bar{X}$	๑.๑๘	๑.๑๗	๑.๒๖	๑.๑๙	๑.๑๘	๑.๖๙	- - - - -
	SD	๐.๖๘	๐.๖๘	๐.๖๖	๐.๖๗	๐.๖๗		
พ ๑	$\bar{X}$	๑.๑๑	๑.๑๔	๑.๒๑	๑.๓๓	๑.๑๙	** ๘.๓๗	๑ ๒ ๕ ๓ ๔
	SD	๐.๖๘	๐.๖๔	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๖๒		
พ ๑๐	$\bar{X}$	๑.๐๗	๑.๑๖	๑.๒๓	๑.๒๒	๑.๑๕	*** ๖.๕๒	๑ ๕ ๒ ๔ ๓
	SD	๐.๖๔	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๖๑	๐.๖๔		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๑๘	๑.๑๖	๑.๑๙	๑.๑๒	๑.๑๕	๑.๑๕	- - - - -
	SD	๐.๖๗	๐.๖๕	๐.๖๒	๐.๕๙	๐.๖๕		
พ ๑๖	$\bar{X}$	๐.๙๙	๑.๐๙	๑.๒๐	๑.๑๗	๑.๐๘	*** ๑๗.๓๖	๑ ๕ ๒ ๔ ๓
	SD	๐.๖๕	๐.๖๔	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๖๖		
พ ๑๗	$\bar{X}$	๐.๙๖	๑.๐๙	๑.๑๓	๑.๐๘	๑.๐๓	* ๖.๓๐	๑ ๕ ๔ ๒ ๓
	SD	๐.๖๖	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๕๕	๐.๖๓		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๐.๙๖	๑.๐๕	๑.๑๐	๑.๑๐	๐.๙๙	* ๕.๙๙	๑ ๕ ๒ ๔ ๓
	SD	๐.๖๗	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๖๒	๐.๖๕		

*p < .๐๕, **p < .๐๑, ***p < .๐๐๑

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ปรับขึ้นของความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นทรงเดียวกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๓๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๓ แสดงให้เห็นว่าทั้งห้ากลุ่มสถานภาพ เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($P < .๐๕$) เกือบทุกข้อ ยกเว้นในด้านการให้รางวัลตนเอง (พ ๑๔) และการสำรวจตนเอง (พ ๔)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ และ การแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดัง เสนอในตารางที่ ๓๐ และ ๓๑

ตารางที่ ๓๑ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของเชฟเฟ จำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๓

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	๑ =		๒ =		๓ =		๔ =		รวม
	นักเรียน ป.๖	นักเรียน ม.๓	นักเรียน มศ.๔	ครู	ผู้ปกครอง	รวม			
๑-นักเรียน ป.๖	-	๔	๑๓	๑๔	๔	๔๒			
๒-นักเรียน ม.๓	-	-	๑	๔	-	๖			
๓-นักเรียน มศ.๔	-	-	-	๔	-	๔			
๔-ครู	-	-	-	-	-	-			
๕-ผู้ปกครอง	-	-	๒	๖	-	๘			
รวม	-	๔	๑๖	๓๐	๔	๖๐			

จากตารางที่ ๓๑ แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวม ครูเคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังภาพสรุปรวมในลักษณะแผนรูปที่ ๗

รูปที่ ๗ ลักษณะคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๓

"เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

พฤติกรรม	มัชฌิม เลขคณิต				ระดับ นัย สำคัญ
	๐	๐.๕	๑	๑.๕	
การปรุงแต่งร่างกาย					***
ความรู้ตัวไม่ประมาท					***
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข					**
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง					***
ความขยันหมั่นเพียร					**
การรักษาสุขภาพตนเอง					*
ความภาคภูมิใจในตนเอง					*
ความมีวินัยต่อตนเอง					***
ความพอใจในตนเอง					*
ความเชื่อมั่นในตนเอง					***
การตั้งมาตรฐานตนเอง					**
ความรู้สึกลึกซึ้ง					**
การปรับปรุงตนเอง					*
การให้รางวัลตนเอง					**
การระงับความอยากและต้านทานสิ่งชั่วๆ					**
การให้คุณค่าตนเอง					***
การสำรวจตนเอง					***
การปลอบใจตนเอง					***
การลงโทษตนเอง					*
ความละเอียดใจ					*

*p < .๐๕   **p < .๐๑   ***p < .๐๐๑   _____ นักเรียน ป. ๖

_____ นักเรียนชั้น ม. ๓ _____ นักเรียนชั้น ม.ศ. ๕   ..... ผู้ปกครอง   - - - - ครู

ตารางที่ ๓๒ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟอของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจรรยาบรรณต่อตนเอง มาตรฐาน ๔ จำนวนตามสถานภาพ

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ค่าสถิติ F^a	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟอ
		นักเรียน ป.๖ (n=๕๕๐)	นักเรียน ม.๓ (n=๖๐๑)	นักเรียน ม.๓.๕ (n=๕๕๓)	ครู (n=๕๕๑)	ผู้ปกครอง (n=๕๐๒)		
พ ๓	$\bar{X}$	๑.๕๓	๑.๖๗	๑.๖๑	๑.๖๗	๑.๕๘	๗.๕๑**	๑ ๕ ๓ ๒ ๔
	SD	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๘	๐.๕๓		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๑.๕๔	๑.๕๖	๑.๕๐	๑.๕๓	๑.๕๘	๔.๐๖*	๑ ๕ ๓ ๔ ๒
	SD	๐.๕๘	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๕		
พ ๑๑	$\bar{X}$	๑.๓๘	๑.๕๑	๑.๕๐	๑.๕๑	๑.๕๕	๖.๕๘***	๑ ๕ ๓ ๔ ๒
	SD	๐.๕๕	๐.๕๒	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๑		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๓๗	๑.๔๗	๑.๔๔	๑.๔๔	๑.๔๔	๔.๑๕**	๑ ๕ ๓ ๒ ๔
	SD	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๒		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๑.๓๐	๑.๔๘	๑.๔๔	๑.๕๔	๑.๔๗	๑๖.๐๖***	๑ ๓ ๕ ๒ ๔
	SD	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๕๓	๐.๕๐	๐.๕๒		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๓๘	๑.๔๕	๑.๔๐	๑.๔๖	๑.๔๓	๒.๕๑*	๑ ๓ ๕ ๒ ๔
	SD	๐.๕๔	๐.๕๓	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๑		
พ ๑๒	$\bar{X}$	๑.๒๖	๑.๓๖	๑.๓๖	๑.๔๓	๑.๓๘	๘.๒๑***	๑ ๓ ๒ ๕ ๔
	SD	๐.๕๑	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๐		
พ ๒๐	$\bar{X}$	๑.๒๗	๑.๓๘	๑.๓๔	๑.๒๖	๑.๓๕	๕.๑๖***	๔ ๑ ๕ ๓ ๒
	SD	๐.๕๐	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๖	๐.๕๑		
พ ๖	$\bar{X}$	๑.๒๘	๑.๓๔	๑.๓๖	๑.๒๘	๑.๓๑	๒.๗๑*	๑ ๔ ๕ ๒ ๓
	SD	๐.๕๒	๐.๕๓	๐.๕๐	๐.๕๙	๐.๕๒		
พ ๗	$\bar{X}$	๑.๒๐	๑.๒๙	๑.๒๗	๑.๒๙	๑.๒๙	๓.๕๓***	๑ ๓ ๔ ๒ ๕
	SD	๐.๕๑	๐.๕๙	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๕๙		

ตารางที่ ๓๒ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟอของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรม
 ต่อตนเอง มาตรฐาน ๔ จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ค่าสถิติ F ^ก	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟอ ^ข
		นักเรียน ป.๖ (n=๕๕๐)	นักเรียน ม.๓ (n=๖๐๑)	นักเรียน ม.๓.๕ (n=๕๕๓)	ครู (n=๕๔๑)	ผู้ปกครอง (n=๕๐๒)		
พ ๒	$\bar{X}$	๑.๑๖	๑.๒๔	๑.๒๔	๑.๒๗	๑.๑๙	*** ๕.๖๘	<u>๑ ๔ ๒ ๓ ๕</u>
	SD	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๕๐		
พ ๙	$\bar{X}$	๑.๑๙	๑.๒๔	๑.๒๖	๑.๒๐	๑.๒๒	๑.๗๓	- - - - -
	SD	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๕๖	๐.๕๒	๐.๕๖		
พ ๑๕	$\bar{X}$	๑.๑๖	๑.๒๖	๑.๒๘	๑.๒๐	๑.๒๐	** ๖.๖๓	<u>๑ ๔ ๕ ๒ ๓</u>
	SD	๐.๕๗	๐.๕๒	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๕๗		
พ ๑๖	$\bar{X}$	๑.๐๔	๑.๒๓	๑.๒๖	๑.๒๒	๑.๒๑	*** ๑๘.๕๘	<u>๑ ๕ ๔ ๒ ๓</u>
	SD	๐.๕๐	๐.๕๙	๐.๕๐	๐.๕๖	๐.๕๐		
พ ๘	$\bar{X}$	๑.๐๘	๑.๒๔	๑.๑๘	๑.๑๖	๑.๑๖	** ๗.๕๗	<u>๑ ๕ ๔ ๓ ๒</u>
	SD	๐.๖๑	๐.๕๓	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๕๐		
พ ๑๓	$\bar{X}$	๑.๐๑	๑.๑๔	๑.๑๘	๑.๒๑	๑.๑๖	*** ๑๓.๕๙	<u>๑ ๒ ๕ ๓ ๔</u>
	SD	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๗	๐.๕๘	๐.๕๑		
พ ๑๐	$\bar{X}$	๑.๐๑	๑.๑๘	๑.๑๖	๑.๑๙	๑.๑๔	*** ๑๕.๗๙	<u>๑ ๕ ๓ ๒ ๔</u>
	SD	๐.๕๖	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๕		
พ ๑	$\bar{X}$	๑.๐๓	๑.๑๒	๑.๑๐	๑.๑๖	๑.๑๒	*** ๖.๖๕	<u>๑ ๓ ๕ ๒ ๔</u>
	SD	๐.๕๘	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๑	๐.๕๓		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๐.๙๕	๑.๑๑	๑.๑๑	๑.๑๓	๑.๐๘	*** ๑๒.๑๕	<u>๑ ๕ ๒ ๓ ๔</u>
	SD	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๑		
พ ๑๗	$\bar{X}$	๐.๙๔	๑.๑๓	๑.๑๒	๑.๑๐	๑.๐๖	*** ๑๘.๑๗	<u>๑ ๕ ๔ ๓ ๒</u>
	SD	๐.๕๙	๐.๕๗	๐.๕๒	๐.๕๙	๐.๕๔		

*p < .๐๕, **p < .๐๑, ***p < .๐๐๑

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ปรับขึ้นของความ เป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นตรง เดียวกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๓๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๔ แสดงให้เห็นว่าทั้งห้ากลุ่มสถานภาพคิดว่าเมื่อมีโอกาส คนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้น ($p < .๐๕$) เกือบทุกข้อพฤติกรรม ยกเว้นในด้านการสำรวจตนเอง (พ ๕) ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ และ การแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดัง เสนอในตารางที่ ๓๒ และ ๓๓

ตารางที่ ๓๓ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของเชฟเฟ จำแนกตามสถานภาพ มาตรฐาน ๔

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	๑ =	๒ =	๓ =	๔ =	๕ =	รวม
	นักเรียน ป.๖	นักเรียน ม.๓	นักเรียน ม.ศ.๔	ครู	ผู้ปกครอง	
๑=นักเรียน ป.๖	-	๑๗	๑๓	๑๓	๔	๔๗
๒=นักเรียนชั้น ม.๓	-	-	-	-	-	-
๓=นักเรียน ม.ศ.๔	-	-	-	๑	-	๑
๔=ครู	-	๑	-	-	-	๑
๕=ผู้ปกครอง	-	-	-	-	-	-
รวม	-	๑๘	๑๓	๑๔	๔	๔๙

จากตารางที่ ๓๓ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ คิดว่าถ้ามีโอกาสคนอื่นจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง น้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ คิดว่าถ้ามีโอกาสคนอื่นจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังภาพสรุปรวมในลักษณะแผนภูมิที่ ๘

รูปที่ ๔ สัณฐานคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามสภาพภาพ มาตรา ๔
"คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรม	มัชฌิม เลขคณิต				ระดับ นัย ๒ สำคัญ
	๐	๐.๕	๑	๑.๕	
ความรู้ตัวไม่ประมาท					**
การรักษาสุขภาพตนเอง					*
ความภาคภูมิใจในตนเอง					***
ความมีวินัยต่อตนเอง					**
การปรุงแต่งร่างกาย					***
ความขยันหมั่นเพียร					*
ความเชื่อมั่นในตนเอง					***
การปรับปรุงตนเอง					***
ความพอใจในตนเอง					*
การตั้งมาตรฐานตนเอง					***
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง					***
การสำรวจตนเอง					
การให้รางวัลตนเอง					**
การปลอบใจตนเอง					***
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข					**
ความรู้สึกลึก					***
การให้คุณค่าตนเอง					***
การระงับความอยากและต้านทานสิ่งชั่วร้าย					**
ความละเอียดใจ					***
การลงโทษตนเอง					***

*P < .๐๕

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑

_____ นักเรียน ป. ๖

_____ นักเรียน ม. ๓ _____ นักเรียน ม.ศ. ๕ _____ ผู้ปกครอง _____ ครู

ตารางที่ ๓๔ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการ

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความ

แตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง

มาตร ๑ จำแนกตามสถานภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรม	๑ =		๒ =		๓ =		๔ =		ค่าสถิติ F^g	ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างรายคู่ ของวิธีเชฟเฟ ^ข
	ใจกลางมหานคร		ชานมมหานคร		อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			
	(n=๒๘๓) $\bar{X}$	SD	(n=๒๘๗) $\bar{X}$	SD	(n=๑๑๑๖) $\bar{X}$	SD	(n=๑๑๓๘) $\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๘๓	๐.๕๒	๑.๘๐	๐.๕๕	๑.๘๔	๐.๕๓	๑.๘๓	๐.๕๒	๐.๘๖	- - - - -
พ ๑๑	๑.๖๘	๐.๕๐	๑.๖๕	๐.๕๔	๑.๖๗	๐.๕๓	๑.๖๓	๐.๕๖	๑.๑๒	- - - - -
พ ๕	๑.๖๒	๐.๕๒	๑.๖๑	๐.๕๕	๑.๖๕	๐.๕๒	๑.๖๕	๐.๕๕	๐.๖๔	- - - - -
พ ๑๘	๑.๖๑	๐.๕๗	๑.๕๗	๐.๖๑	๑.๖๗	๐.๕๑	๑.๖๕	๐.๕๖	๒.๖๕	- - - - -
พ ๕	๑.๕๓	๐.๕๓	๑.๕๙	๐.๕๓	๑.๖๕	๐.๕๐	๑.๖๕	๐.๕๑	๕.๗๙	<u>๑ ๒ ๓ ๔</u>
พ ๒๐	๑.๖๐	๐.๕๓	๑.๖๔	๐.๕๔	๑.๖๔	๐.๕๔	๑.๖๐	๐.๕๗	๐.๘๖	- - - - -
พ ๑๒	๑.๕๗	๐.๕๖	๑.๕๙	๐.๕๗	๑.๕๗	๐.๕๙	๑.๕๙	๐.๖๕	๕.๐๕	<u>๔ ๓ ๑ ๒</u>
พ ๙	๑.๕๔	๐.๕๙	๑.๕๙	๐.๖๑	๑.๕๙	๐.๕๖	๑.๕๑	๐.๖๒	๓.๙๒	<u>๒ ๔ ๑ ๓</u>
พ ๑๓	๑.๕๙	๐.๕๙	๑.๕๙	๐.๖๔	๑.๕๔	๐.๕๙	๑.๕๓	๐.๖๘	๗.๓๖	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๖	๑.๓๙	๐.๖๖	๑.๕๓	๐.๖๘	๑.๕๕	๐.๖๕	๑.๕๒	๐.๗๐	๐.๖๖	- - - - -
พ ๗	๑.๔๑	๐.๖๕	๑.๓๕	๐.๖๘	๑.๕๓	๐.๖๖	๑.๓๕	๐.๗๐	๓.๕๐	<u>๔ ๒ ๑ ๓</u>
พ ๑๗	๑.๕๙	๐.๕๙	๑.๓๑	๐.๖๘	๑.๓๙	๐.๖๒	๑.๒๙	๐.๖๙	๗.๐๖	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๑๖	๑.๕๑	๐.๖๒	๑.๒๙	๐.๗๐	๑.๓๖	๐.๖๕	๑.๒๙	๐.๗๐	๓.๖๓	- - - - -
พ ๑๔	๑.๕๔	๐.๗๑	๑.๒๕	๐.๗๙	๑.๓๙	๐.๗๕	๑.๒๒	๐.๘๒	๑๒.๑๕	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๑	๑.๓๕	๐.๖๖	๑.๒๖	๐.๖๙	๑.๓๓	๐.๖๙	๑.๒๑	๐.๗๕	๖.๕๑	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๒	๑.๓๐	๐.๕๙	๑.๒๕	๐.๖๕	๑.๒๑	๐.๖๑	๑.๑๘	๐.๖๖	๓.๒๕	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
พ ๑๐	๑.๒๕	๐.๗๒	๑.๑๓	๐.๗๐	๑.๑๗	๐.๗๐	๑.๐๘	๐.๗๕	๕.๘๓	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๑๕	๑.๐๒	๐.๗๐	๑.๐๑	๐.๗๓	๑.๐๕	๐.๗๑	๑.๐๑	๐.๗๒	๐.๕๗	- - - - -
พ ๑๘	๐.๘๓	๐.๗๐	๐.๘๕	๐.๖๙	๐.๘๗	๐.๖๕	๐.๘๓	๐.๖๘	๒.๐๓	- - - - -
พ ๘	๐.๓๙	๐.๕๕	๐.๕๕	๐.๕๘	๐.๓๕	๐.๕๕	๐.๓๗	๐.๕๘	๒.๕๑	- - - - -

*p < .๐๕, **p < .๐๑, ***p < .๐๐๑

ก. F หมายถึง ค่า F ที่ปรับขึ้นของความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ชาติความเป็นเอกพันธ์

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๑ แสดงให้เห็นว่าคนในสภาพความเป็นเมืองทั้งสี่กลุ่ม เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($p < .๐๕$) ๑๐ ข้อ คือ ความขยันหมั่นเพียร (พ ๕) ความเชื่อมั่นในตนเอง (พ ๑๒) การสำรวจตนเอง (พ ๕) ความรู้สึกผิด (พ ๑๓) การตั้งมาตรฐานตนเอง (พ ๗) การลงโทษตนเอง (พ ๑๗) ความละเอียดใจ (พ ๑๐) การระงับความอยาก และการต้านทานสิ่งชั่วๆ (พ ๑) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) และการให้คุณค่าตนเอง (พ ๑๐)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง รายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ และการแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดัง เสนอใน ตารางที่ ๓๕ และ ๓๕

ตารางที่ ๓๕ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของเซฟเฟ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๑

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	๑ =	๒ =	๓ =	๔ =	รวม
	ใจกลางมหานคร	ชานมหานคร	อำเภอเมือง	อำเภอชนบท	
๑ = ใจกลางมหานคร	-	๑	๑	๑	๓
๒ = ชานมหานคร	๔	-	๓	-	๗
๓ = อำเภอเมือง	-	๑	-	-	๑
๔ = อำเภอชนบท	๔	๒	๔	-	๑๐
รวม	๑๒	๔	๑๒	๑	๒๙

จากตารางที่ ๓๕ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่าคนในใจกลางมหานคร และคนในอำเภอเมือง เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง ใกล้เคียงกันและมากกว่าคนในชานมหานคร และคนในอำเภอชนบท โดยคนในอำเภอชนบท เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง น้อยครั้งกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังภาพรวมในสัณฐานคะแนน รูปที่ ๔

รูปที่ ๕ สัณฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๑ " เคยทำหรือไม่ "

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑   ——— ใจกลางมหานคร

----- ขานมหานคร   - - - - - อำเภอเมือง   ..... อำเภอชนบท

ตารางที่ ๓๖ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรม

จริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๒ จำแนกตามสถานภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรม	๑ =		๒ =		๓ =		๔ =		ค่าสถิติ $F^{\text{ก}}$	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของวิธีเชฟเฟ ^ข
	ใจกลางมหานคร		ชานมมหานคร		อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			
	(n=๒๘๓)		(n=๒๘๗)		(n=๑๑๑๖)		(n=๑๑๓๘)			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๘๘	๐.๓๘	๑.๘๒	๐.๔๓	๑.๘๘	๐.๓๕	๑.๗๙	๐.๔๘	๑๐.๕๖	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๔	๑.๘๒	๐.๔๐	๑.๗๖	๐.๔๕	๑.๘๒	๐.๓๙	๑.๗๕	๐.๔๕	๕.๕๐	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๕	๑.๘๔	๐.๓๗	๑.๗๔	๐.๔๘	๑.๘๑	๐.๔๒	๑.๗๕	๐.๔๖	๖.๕๖	- - - -
พ ๑๘	๑.๗๔	๐.๔๙	๑.๖๙	๐.๕๕	๑.๗๘	๐.๔๔	๑.๗๑	๐.๕๒	๕.๗๖	๒ ๔ ๑ ๓
พ ๒๐	๑.๗๗	๐.๔๕	๑.๖๘	๐.๔๙	๑.๗๔	๐.๔๗	๑.๖๔	๐.๕๔	๘.๗๒	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๑	๑.๖๓	๐.๕๑	๑.๖๒	๐.๕๑	๑.๖๔	๐.๕๐	๑.๖๐	๐.๕๔	๒.๓๑	- - - -
พ ๙	๑.๕๘	๐.๕๕	๑.๕๐	๐.๕๗	๑.๖๒	๐.๕๓	๑.๕๐	๐.๕๘	๙.๓๕	๒ ๔ ๑ ๓
พ ๑๒	๑.๖๓	๐.๕๗	๑.๕๗	๐.๕๘	๑.๖๒	๐.๕๕	๑.๕๙	๐.๖๓	๑๑.๒๖	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๗	๑.๖๐	๐.๕๖	๑.๕๕	๐.๕๗	๑.๖๒	๐.๕๒	๑.๕๘	๐.๕๙	๑๒.๖๕	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๖	๑.๕๓	๐.๖๔	๑.๕๗	๐.๖๒	๑.๕๘	๐.๕๙	๑.๕๐	๐.๖๕	๒.๖๒	- - - -
พ ๑๖	๑.๕๑	๐.๖๓	๑.๓๑	๐.๖๘	๑.๓๗	๐.๖๔	๑.๒๑	๐.๖๘	๑๔.๕๐	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๔	๑.๒๘	๐.๖๖	๑.๒๖	๐.๖๑	๑.๒๗	๐.๕๘	๑.๒๖	๐.๕๙	๓.๕๕	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๑	๑.๓๗	๐.๖๕	๑.๑๓	๐.๖๘	๑.๒๖	๐.๗๐	๑.๑๔	๐.๗๐	๑๓.๑๒	๒ ๔ ๓ ๑
พ ๑๓	๑.๓๔	๐.๗๘	๑.๒๖	๐.๗๙	๑.๒๓	๐.๗๘	๑.๐๖	๐.๘๐	๑๕.๕๑	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๗	๑.๒๗	๐.๗๐	๑.๑๕	๐.๖๙	๑.๒๓	๐.๖๕	๑.๐๙	๐.๗๒	๑๐.๑๘	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๕	๑.๓๐	๐.๘๕	๑.๐๕	๐.๘๖	๑.๒๓	๐.๘๓	๑.๐๑	๐.๘๖	๑๘.๑๕	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๐	๑.๑๖	๐.๗๓	๑.๑๖	๐.๖๖	๑.๑๕	๐.๖๗	๑.๐๘	๐.๖๕	๒.๖๘	- - - -
พ ๒	๑.๐๗	๐.๖๘	๑.๐๘	๐.๖๓	๑.๐๖	๐.๖๔	๑.๐๑	๐.๖๖	๑.๘๑	- - - -
พ ๑๔	๑.๐๓	๐.๖๖	๐.๙๓	๐.๖๗	๑.๐๓	๐.๕๘	๐.๙๖	๐.๖๕	๒.๙๑	- - - -
พ ๘	๐.๓๔	๐.๕๓	๐.๔๑	๐.๕๕	๐.๓๕	๐.๕๔	๐.๓๕	๐.๕๖	๑.๓๑	- - - -

*p < .๐๕, **p < .๐๑, ***p < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง ค่า F ที่ปรับขึ้นของความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ จากความเป็นเอกพันธ์
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๓๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๒ แสดงให้เห็นว่าคนในสภาพความเป็นเมืองทั้งสี่กลุ่ม มีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง เมื่อมีโอกาสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($p \leq .๐๕$) เกือบทุกข้อ ยกเว้นในด้านความภาคภูมิใจในตนเอง (พ ๑๑) การให้คุณค่าตนเอง (พ ๑๐) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) การปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) และการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เซฟเฟ และการแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดังเสนอในตารางที่ ๓๖ และ ๓๗

ตารางที่ ๓๗ แสดงความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เซฟเฟ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๒

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	๑ =	๒ =	๓ =	๔ =	รวม
	ใจกลางมหานคร	ชานมหานคร	อำเภอเมือง	อำเภอชนบท	
๑-ใจกลางมหานคร	-	-	-	-	-
๒-ชานมหานคร	๒	-	๓	-	๕
๓-อำเภอเมือง	-	-	-	-	-
๔-อำเภอชนบท	๔	๒	๑๒	-	๑๘
รวม	๑๑	๒	๑๕	-	๓๘

จากตารางที่ ๓๗ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่า เมื่อมีโอกาสคนในอำเภอชนบทมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และคนในใจกลางมหานครและอำเภอเมืองมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองใกล้เคียงและมากกว่าอีกสองกลุ่มรายละเอียด ดังปรากฏในภาพสรุปสัณฐานคะแนนรูปที่ ๑๐

รูปที่ ๑๐ สัณฐานคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามสภาพความเป็นเมือง
 มาตรการ ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

— ใจกลางมหานคร   - - - - - ชานมมหานคร   . . . . . อภิเษเมือง   - . . . . . อภิเษชนบท

ตารางที่ ๓๘ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เซฟเฟของคะแนนพฤติกรรมจรรยาบรรณต่อตนเอง มาตรฐาน ๓ จำแนกตามสถานภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรม	๑ =		๒ =		๓ =		๔ =		ผลการเปรียบเทียบ	
	ใจกลางมหานคร		ชานมมหานคร		อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		ค่าสถิติ F^a	ความแตกต่างรายคู่ของวิธีเซฟเฟ ^บ
	(n=๒๘๓)		(n=๒๘๗)		(n=๑๑๑๖)		(n=๑๑๓๘)			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๑๙	๑.๘๕	๐.๕๐	๑.๗๗	๐.๕๗	๑.๗๘	๐.๕๔	๑.๗๑	๐.๕๙	๗.๕๕ ^{***}	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๓	๑.๖๕	๐.๕๕	๑.๖๕	๐.๕๒	๑.๖๘	๐.๕๙	๑.๖๓	๐.๕๔	๒.๐๓	- - - -
พ ๘	๑.๖๒	๐.๕๕	๑.๖๗	๐.๕๔	๑.๖๗	๐.๕๑	๑.๖๕	๐.๕๔	๐.๖๘	- - - -
พ ๒	๑.๕๗	๐.๕๔	๑.๕๘	๐.๕๘	๑.๕๙	๐.๕๔	๑.๕๐	๐.๕๖	๕.๒๑ ^{**}	๔ ๑ ๒ ๓
พ ๕	๑.๕๑	๐.๕๖	๑.๕๕	๐.๕๓	๑.๕๕	๐.๕๓	๑.๕๒	๐.๕๕	๐.๗๙	- - - -
พ ๑๘	๑.๕๐	๐.๕๗	๑.๕๑	๐.๖๐	๑.๕๙	๐.๕๕	๑.๕๙	๐.๑๐	๖.๘๐ ^{**}	๔ ๑ ๒ ๓
พ ๑๑	๑.๕๖	๐.๕๕	๑.๕๖	๐.๕๖	๑.๕๕	๐.๕๖	๑.๕๗	๐.๖๑	๕.๕๕ [*]	๔ ๓ ๑ ๒
พ ๔	๑.๕๗	๐.๕๙	๑.๕๔	๐.๕๙	๑.๕๗	๐.๕๗	๑.๕๒	๐.๖๑	๑.๓๐	- - - -
พ ๖	๑.๓๙	๐.๖๐	๑.๓๕	๐.๖๐	๑.๔๑	๐.๖๑	๑.๓๖	๐.๖๕	๑.๓๐	- - - -
พ ๑๒	๑.๓๗	๐.๕๗	๑.๓๕	๐.๖๒	๑.๓๗	๐.๕๙	๑.๒๙	๐.๖๓	๕.๐๒ [*]	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๗	๑.๒๑	๐.๕๙	๑.๒๒	๐.๖๓	๑.๒๖	๐.๕๙	๑.๑๙	๐.๖๕	๒.๕๐ [*]	๔ ๑ ๒ ๓
พ ๑๓	๑.๑๗	๐.๕๙	๑.๒๐	๐.๖๐	๑.๒๕	๐.๕๗	๑.๑๙	๐.๖๑	๒.๕๘	- - - -
พ ๒๐	๑.๑๙	๐.๕๙	๑.๑๘	๐.๕๙	๑.๒๕	๐.๕๙	๑.๑๘	๐.๖๒	๒.๘๓ [*]	๒ ๔ ๑ ๓
พ ๑๕	๑.๒๑	๐.๖๕	๑.๑๗	๐.๖๙	๑.๒๔	๐.๖๗	๑.๑๕	๐.๖๗	๓.๓๑ ^{**}	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๑	๑.๑๘	๐.๖๓	๑.๑๙	๐.๖๓	๑.๒๔	๐.๖๓	๑.๑๖	๐.๖๕	๒.๙๖ [*]	๔ ๑ ๒ ๓
พ ๑๐	๑.๑๘	๐.๖๒	๑.๑๔	๐.๖๑	๑.๒๒	๐.๖๐	๑.๑๒	๐.๖๕	๕.๐๕ ^{***}	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๙	๑.๑๐	๐.๖๖	๑.๑๑	๐.๖๕	๑.๒๑	๐.๖๓	๑.๑๔	๐.๖๕	๓.๗๘ ^{**}	๑ ๒ ๔ ๓
พ ๑๖	๑.๑๓	๐.๖๕	๑.๐๕	๐.๖๕	๑.๑๕	๐.๖๕	๑.๐๓	๐.๖๕	๗.๕๓ ^{***}	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๑๗	๑.๑๐	๐.๖๒	๑.๐๑	๐.๖๒	๑.๐๙	๐.๖๑	๑.๐๒	๐.๖๑	๓.๕๖ ^{**}	๒ ๔ ๓ ๑
พ ๑๔	๑.๐๒	๐.๖๓	๑.๐๑	๐.๖๒	๑.๐๗	๐.๖๐	๑.๐๒	๐.๖๕	๑.๖๘	- - - -

*p < .๐๕, **p < .๐๑, ***p < .๐๐๑

ก. F หมายถึงค่า F ที่ปรับขึ้นของความ เป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ ๓๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๓ แสดงให้เห็นว่าคนในสภาพความเป็นเมืองทั้งสี่กลุ่ม เคยเห็นคนกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้น ($p < .๐๕$) ๑๓ ข้อ คือ การปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) การรักษาสภาพตนเอง (พ ๑๔) ความภาคภูมิใจในตนเอง (พ ๑๑) ความเชื่อมั่นในตนเอง (พ ๑๒) การตั้งมาตรฐานตนเอง (พ ๗) การปรับปรุงตนเอง (พ ๒๐) การให้รางวัลตนเอง (พ ๑๕) การระงับความอยากและการต้านทานสิ่งยั่วยู่ (พ ๑) การให้คุณค่าตนเอง (พ ๑๐) การสำรวจตนเอง (พ ๔) การปลอบใจตนเอง (พ ๑๖) และการลงโทษตนเอง (พ ๑๗)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ และการแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดัง เสนอในตารางที่ ๓๘ และ ๓๙

ตารางที่ ๓๙ แสดงความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของเชฟเฟ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๓

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	๑ =	๒ =	๓ =	๔ =	รวม
	ไจกลางมหานคร	ชานมหานคร	อำเภอเมือง	อำเภอชนบท	
๑=ไจกลางมหานคร	-	-	๒	-	๒
๒=ชานมหานคร	๒	-	๔	-	๖
๓=อำเภอเมือง	-	-	-	-	-
๔=อำเภอชนบท	๓	-	๑๓	-	๑๖
รวม	๕	-	๑๙	-	๒๔

จากตารางที่ ๓๙ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่าคนในอำเภอชนบท เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และคนในอำเภอเมือง เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากภาพสัณฐานคะแนนรูปที่ ๑๑

รูปที่ ๑๑ สันนิษฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๓
" เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่ "

พฤติกรรม	มัชฌิม เลขคณิต				ระดับนัยสำคัญ
	๐	๐.๕	๑	๑.๕	
การปรุงแต่งร่างกาย					**
ความรู้ตัวไม่ประมาท					
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข					
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง					*
ความขยันหมั่นเพียร					
การรักษาสุขภาพตนเอง					**
ความภาคภูมิใจในตนเอง					*
ความมีวินัยต่อตนเอง					
ความพอใจในตนเอง					
ความเชื่อมั่นในตนเอง					*
การตั้งมาตรฐานตนเอง					*
ความรู้สึกลึกซึ้ง					
การปรับปรุงตนเอง					*
การให้รางวัลตนเอง					**
การระงับความอยากและต้านทานสิ่งชั่วๆ					*
การให้คุณค่าตนเอง					***
การสำรวจตนเอง					**
การปลอบใจตนเอง					***
การลงโทษตนเอง					**
ความละเอียดใจ					

*P < .๐๕

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑

_____ ใจกลางมหานคร _____ ขานมมหานคร _____ อำเภอเมือง _____ อำเภอชนบท

ตารางที่ ๔๐ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟอของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรม จริยธรรมต่อตนเอง มาตรา ๔ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรม	๑ =		๒ =		๓ =		๔ =		ค่าสถิติ F ^๑	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของวิธีเชฟเฟอ ^๒
	ใจกลางมหานคร		ชานมมหานคร		อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			
	(n=๒๘๘๓)	(n=๒๘๘๓)	(n=๒๘๘๓)	(n=๒๘๘๓)	(n=๑๑๑๖)	(n=๑๑๑๖)	(n=๑๑๑๖)	(n=๑๑๑๖)		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๗๔	๐.๕๖	๑.๕๘	๐.๕๓	๑.๖๓	๐.๕๐	๑.๕๗	๐.๕๓	๙.๑๘***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๘	๑.๕๗	๐.๕๒	๑.๕๘	๐.๕๔	๑.๕๔	๐.๕๒	๑.๕๖	๐.๕๔	๖.๐๕***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๑	๑.๕๔	๐.๕๑	๑.๕๒	๐.๕๒	๑.๕๔	๐.๕๑	๑.๕๒	๐.๕๓	๗.๓๐***	๔ ๓ ๒ ๑
พ ๔	๑.๕๕	๐.๕๓	๑.๕๓	๐.๕๕	๑.๕๖	๐.๕๐	๑.๕๐	๐.๕๑	๗.๕๐***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๙	๑.๕๕	๐.๕๓	๑.๕๕	๐.๕๔	๑.๕๖	๐.๕๒	๑.๕๙	๐.๕๔	๗.๑๐***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๕	๑.๕๑	๐.๕๔	๑.๕๒	๐.๕๒	๑.๕๓	๐.๕๐	๑.๕๐	๐.๕๒	๓.๕๖***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๒	๑.๕๗	๐.๕๒	๑.๕๑	๐.๕๔	๑.๕๗	๐.๕๑	๑.๕๐	๐.๕๑	๑๐.๙๓***	๔ ๓ ๒ ๑
พ ๒๐	๑.๕๐	๐.๕๐	๑.๕๐	๐.๕๒	๑.๕๔	๐.๕๔	๑.๕๗	๐.๕๙	๘.๒๐***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๖	๑.๕๓	๐.๕๗	๑.๕๑	๐.๕๙	๑.๕๓	๐.๕๑	๑.๕๐	๐.๕๑	๐.๖๐	- - - -
พ ๗	๑.๕๑	๐.๕๒	๑.๕๗	๐.๕๙	๑.๕๐	๐.๕๗	๑.๕๓	๐.๕๙	๕.๕๕**	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๒	๑.๕๓	๐.๕๖	๑.๕๗	๐.๕๑	๑.๕๔	๐.๕๘	๑.๕๑	๐.๕๙	๑.๕๘	- - - -
พ ๙	๑.๕๗	๐.๕๙	๑.๕๗	๐.๕๘	๑.๕๔	๐.๕๖	๑.๕๐	๐.๕๗	๕.๕๓***	๒ ๔ ๓ ๑
พ ๑๕	๑.๕๔	๐.๕๙	๑.๕๒	๐.๕๒	๑.๕๕	๐.๕๙	๑.๕๙	๐.๕๗	๒.๗๖*	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๖	๑.๕๙	๐.๕๔	๑.๕๑	๐.๕๑	๑.๕๓	๐.๕๘	๑.๕๓	๐.๕๙	๑๑.๘๕***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๘	๑.๕๙	๐.๕๓	๑.๕๙	๐.๕๒	๑.๕๖	๐.๕๑	๑.๕๕	๐.๕๔	๐.๖๘	- - - -
พ ๑๓	๑.๕๘	๐.๕๘	๑.๕๕	๐.๕๕	๑.๕๕	๐.๕๙	๑.๕๑	๐.๕๐	๒.๑๕	- - - -
พ ๑๐	๑.๕๖	๐.๕๘	๑.๕๙	๐.๕๕	๑.๕๗	๐.๕๕	๑.๕๑	๐.๕๕	๕.๒๘***	๒ ๔ ๑ ๓
พ ๑	๑.๕๖	๐.๕๑	๑.๕๐	๐.๕๗	๑.๕๓	๐.๕๓	๑.๕๗	๐.๕๕	๕.๕๕**	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๔	๑.๕๑	๐.๕๕	๑.๕๕	๐.๕๗	๑.๕๑	๐.๕๗	๑.๕๕	๐.๕๘	๓.๙๓**	๒ ๔ ๓ ๑
พ ๑๗	๑.๕๖	๐.๕๑	๑.๕๗	๐.๕๖	๑.๕๙	๐.๕๕	๑.๕๕	๐.๕๓	๑.๒๐	- - - -

*p < .๐๕, **p < .๐๑, ***p < .๐๐๑
 ก. หมายถึง ค่า F ที่ปรับขึ้นของความ เป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์
 ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๔๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๔ แสดงให้เห็นว่าคนในสภาพความเป็นเมืองทั้งสี่กลุ่มคิดว่าถ้ามีโอกาสคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($p \leq .๐๕$) เกือบทุกข้อ ยกเว้นในด้านความพอใจในตนเอง (พ ๖) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘) ความรู้สึกผิด (พ ๑๓) และการลงโทษตนเอง (พ ๑๓) ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ และการแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดัง เสนอในตารางที่ ๔๐ และ ๔๑

ตารางที่ ๔๑ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของเชฟเฟ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตรฐาน ๔

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	๑ = ใจกลางมหานคร	๒ = ชานมมหานคร	๓ = อำเภอเมือง	๔ = อำเภอชนบท	รวม
๑=ใจกลางมหานคร	-	-	-	-	-
๒=ชานมมหานคร	๕	-	๔	-	๙
๓=อำเภอเมือง	๒	-	-	-	๒
๔=อำเภอชนบท	๑๕	๓	๑๔	-	๓๒
รวม	๒๒	๓	๑๘	-	๔๓

จากตารางที่ ๔๑ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่าคนในใจกลางมหานคร คิดว่าถ้ามีโอกาสคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และคนในอำเภอชนบทคิดว่าถ้ามีโอกาสคนอื่นจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จาก ภาพสถิติฐานคะแนน รูปที่ ๑๒

รูปที่ ๑๒ สัณฐานคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามสภาพความเป็นเมือง
 มาตรฐาน ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

*P < .05   **P < .01   ***P < .001

— ใจกลางมหานคร   - - - - - ชานมมหานคร   - - - - - อำเภอเมือง   . . . . . อำเภอชนบท

ตารางที่ ๔๒ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๑ จำแนกตามภูมิภาค

พฤติกรรม	สถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	F	χ Scheffe'
		กทม. n=๔๘๐	ภาคกลาง n=๔๗๐	ภาคเหนือ n=๔๖๑	ภาคใต้ n=๔๔๑	คอ.น. n=๔๒๔		
พ ๓	$\bar{X}$	๑.๘๑	๑.๘๓	๑.๘๓	๑.๘๗	๑.๘๒	๑.๕๔	—
	SD	๐.๔๓	๐.๔๑	๐.๔๑	๐.๓๘	๐.๔๓		
พ ๑๑	$\bar{X}$	๑.๖๗	๑.๖๓	๑.๖๕	๑.๖๕	๑.๐๗	๐.๖๓	—
	SD	๐.๕๒	๐.๕๕	๐.๕๖	๐.๕๓	๐.๕๔		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๖๒	๑.๖๔	๑.๖๒	๑.๗๒	๑.๖๒	*** ๓.๘๓	<u>๑ ๓ ๔ ๒ ๔</u>
	SD	๐.๕๓	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๐	๐.๕๖		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๑.๕๔	๑.๖๐	๑.๖๔	๑.๗๑	๑.๖๓	* ๕.๘๗	<u>๑ ๒ ๔ ๓ ๕</u>
	SD	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๗		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๕๖	๑.๖๔	๑.๖๕	๑.๖๔	๑.๖๔	*** ๕.๗๔	<u>๑ ๔ ๒ ๓ ๕</u>
	SD	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๒	๐.๕๔	๐.๕๑		
พ ๒๐	$\bar{X}$	๑.๖๓	๑.๕๘	๑.๖๕	๑.๖๔	๑.๖๑	๑.๕๗	—
	SD	๐.๕๓	๐.๖๑	๐.๕๒	๐.๕๔	๐.๕๖		
พ ๑๒	$\bar{X}$	๑.๕๘	๑.๕๒	๑.๕๔	๑.๕๘	๑.๕๐	๓.๒๑	—
	SD	๐.๕๗	๐.๖๐	๐.๖๔	๐.๖๐	๐.๖๔		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๕๑	๑.๕๐	๑.๖๐	๑.๕๗	๑.๕๒	** ๒.๗๑	<u>๔ ๑ ๒ ๔ ๓</u>
	SD	๐.๖๐	๐.๖๑	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๖๑		
พ ๑๓	$\bar{X}$	๑.๕๔	๑.๕๒	๑.๕๑	๑.๕๗	๑.๕๕	๑.๕๘	—
	SD	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๖๖	๐.๖๗		
พ ๖	$\bar{X}$	๑.๕๑	๑.๓๘	๑.๕๕	๑.๕๕	๑.๓๘	*** ๕.๕๘	—
	SD	๑.๖๗	๐.๖๘	๐.๖๘	๐.๖๓	๐.๖๔		

ตารางที่ ๔๒ ค่ามัชฌิมเลขคณิต($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟอของคณะแผน
พฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๑ จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่า สถิติ	๑ กทม. n=๔๕๐	๒ ภาคกลาง n=๔๗๐	๓ ภาคเหนือ n=๔๖๑	๔ ภาคใต้ n=๔๕๑	๕ ทอ.น. n=๔๒๔	ก F	ข Scheffe
พ ๗	$\bar{X}$	๑.๓๘	๑.๓๕	๑.๔๔	๑.๔๒	๑.๓๓	*	๕ ๒ ๑ ๔ ๓
	SD	๐.๖๗	๐.๖๘	๐.๖๕	๐.๖๗	๐.๗๒		
พ ๑๗	$\bar{X}$	๑.๓๘	๑.๓๐	๑.๓๘	๑.๓๐	๑.๓๖	*	๔ ๒ ๕ ๓ ๑
	SD	๐.๖๕	๐.๖๖	๐.๖๕	๐.๖๖	๐.๖๘		
พ ๑๖	$\bar{X}$	๑.๓๕	๑.๒๘	๑.๓๗	๑.๒๘	๑.๓๘	๒.๕๕*	๔ ๒ ๑ ๓ ๕
	SD	๐.๖๗	๐.๖๘	๐.๖๖	๐.๖๘	๐.๖๘		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๑.๓๕	๑.๓๒	๑.๓๐	๑.๓๒	๑.๒๗	๐.๕๘	—
	SD	๐.๗๖	๐.๗๖	๐.๘๐	๐.๘๑	๐.๗๘		
พ ๑	$\bar{X}$	๑.๓๐	๑.๒๘	๑.๓๑	๑.๒๖	๑.๒๒	๑.๓๖	—
	SD	๐.๖๗	๐.๗๐	๐.๗๑	๐.๗๔	๐.๗๒		
พ ๒	$\bar{X}$	๑.๒๗	๑.๒๑	๑.๑๖	๑.๑๖	๑.๒๕	๓.๗๑***	๓ ๕ ๒ ๕ ๑
	SD	๐.๖๒	๐.๖๒	๐.๖๔	๐.๖๔	๐.๖๖		
พ ๑๐	$\bar{X}$	๑.๑๘	๑.๐๗	๑.๑๗	๑.๐๖	๑.๒๑	๔.๘๔***	๕ ๒ ๓ ๑ ๕
	SD	๐.๗๑	๐.๗๒	๐.๗๓	๐.๗๓	๐.๗๒		
พ ๑๕	$\bar{X}$	๑.๐๑	๐.๙๙	๑.๐๒	๑.๐๔	๑.๐๘	๑.๑๕	—
	SD	๐.๗๒	๐.๗๑	๐.๗๒	๐.๗๐	๐.๗๒		
พ ๑๙	$\bar{X}$	๐.๘๘	๐.๘๗	๐.๘๖	๐.๗๘	๐.๘๘		—
	SD	๐.๗๐	๐.๖๕	๐.๖๕	๐.๖๘	๐.๖๘	๑.๙๒	
พ ๘	$\bar{X}$	๐.๕๒	๐.๓๔	๐.๓๕	๐.๓๓	๐.๔๓	๓.๗๗	—
	SD	๐.๕๖	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๖๑		

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ค่าที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือ เส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๔๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จำแนกตามภูมิภาค
 มาตรฐาน ๑ แสดงให้เห็นว่าคนในห้าภูมิภาค เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($P < .๐๕$) จำนวน ๑๐ ข้อคือ ความวินัยต่อตนเอง (พ ๔)
 การรักษาสุขภาพตนเอง (พ ๑๔) ความขยันหมั่นเพียร (พ ๕) การสำรวจตนเอง (พ ๔) ความ
 พื่อใจในตนเอง (พ ๖) การตั้งมาตรฐานตนเอง (พ ๗) การลงโทษตนเอง (พ ๑๗) การปลอบ
 ใจตนเอง (พ ๑๖) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ ๒) และการให้คุณค่าตนเอง (พ ๑๐)
 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ และการแจกแจงความถี่
 จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดังเสนอในตารางที่ ๔๒ และ
 ๔๓

ตาราง ๔๓ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีของเชฟเฟ จำแนกตาม
 ภูมิภาค มาตรฐาน ๑

กลุ่มน้อยกว่า \	กลุ่มมากกว่า					รวม
	๑ กรุงเทพ มหานคร	๒ ภาคกลาง	๓ ภาค เหนือ	๔ ภาค ใต้	๕ ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	
๑. กรุงเทพมหานคร	-	-	-	๔	-	๔
๒. ภาคกลาง	-	-	-	๒	๑	๓
๓. ภาคเหนือ	๑	-	-	-	-	๑
๔. ภาคใต้	-	-	-	-	๑	๑
๕. ภาคตะวันออกเฉียง เหนือ	-	-	-	๑	-	๑
รวม	๑	-	-	๗	๒	๑๐

จากตารางที่ ๔๓ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่าคนในภาคใต้ เคยกระทำพฤติกรรมจริย-
 ธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และคนในกรุงเทพมหานครกับคนในภาคกลาง เคยกระทำพฤติ-
 กรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ ๔๔ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟอของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๒ จำแนกตามภูมิภาค

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ก	ข
		กทม. n= ๔๘๐	ภาค กลาง n= ๔๗๐	ภาค เหนือ n=๔๖๑	ภาคใต้ n= ๔๘๑	ตอ.น. n= ๔๒๔		
พ ๓	$\bar{X}$	๑.๘๕	๑.๘๕	๑.๘๓	๑.๘๖	๑.๘๐	๑.๘๕	—
	SD	๐.๔๑	๐.๔๒	๐.๔๔	๐.๓๙	๐.๔๕		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๗๙	๑.๗๗	๑.๘๑	๑.๘๐	๑.๗๗	๐.๘๘	—
	SD	๐.๔๓	๐.๔๔	๐.๔๐	๐.๔๑	๐.๔๔		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๗๙	๑.๗๖	๑.๗๙	๑.๘๒	๑.๗๕	๑.๘๘	—
	SD	๐.๔๓	๐.๔๖	๐.๔๓	๐.๔๑	๐.๔๖		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๑.๗๑	๑.๗๓	๑.๘๐	๑.๗๓	๑.๗๑	๒.๘๗	—
	SD	๐.๕๒	๐.๔๘	๐.๔๓	๐.๕๐	๐.๕๑		
พ ๒๐	$\bar{X}$	๑.๗๓	๑.๖๘	๑.๗๕	๑.๖๘	๑.๖๕	๓.๒๕*	<u>๕ ๒ ๔ ๑ ๓</u>
	SD	๐.๔๗	๐.๕๓	๐.๔๗	๐.๕๑	๐.๕๒		
พ ๑๑	$\bar{X}$	๑.๖๒	๑.๕๙	๑.๖๕	๑.๖๕	๑.๖๖	๑.๓๒	—
	SD	๐.๕๑	๐.๕๒	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๓		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๕๔	๑.๕๕	๑.๕๙	๑.๕๘	๑.๕๑	๑.๕๕	—
	SD	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๘		
พ ๑๒	$\bar{X}$	๑.๖๐	๑.๕๒	๑.๕๗	๑.๖๒	๑.๕๘	๔.๑๙*	<u>๕ ๒ ๓ ๑ ๔</u>
	SD	๐.๕๘	๐.๖๐	๐.๖๒	๐.๕๕	๐.๖๐		
พ ๗	$\bar{X}$	๑.๕๗	๑.๕๓	๑.๖๑	๑.๕๘	๑.๕๗	๕.๓๖***	<u>๕ ๒ ๑ ๔ ๓</u>
	SD	๐.๕๖	๐.๕๗	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๙		
พ ๖	$\bar{X}$	๑.๔๕	๑.๔๒	๑.๔๒	๑.๕๒	๑.๓๘	๓.๗๘***	<u>๕ ๒ ๓ ๑ ๔</u>
	SD	๐.๖๓	๐.๖๐	๐.๖๔	๐.๖๐	๐.๖๒		

ตารางที่ ๔๔ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เซฟเฟของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรา ๒ จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	๑ กทม. n= ๔๘๐	๒ ภาคกลาง n= ๔๗๐	๓ ภาคเหนือ n= ๔๖๑	๔ ภาคใต้ n= ๔๕๑	๕ ตอ.น. n= ๔๒๔	ก F	ข Scheffe
พ ๑๖	$\bar{X}$	๑.๓๖	๑.๓๑	๑.๒๘	๑.๒๔	๑.๓๓	*	—
	SD	๐.๖๖	๐.๖๕	๐.๖๙	๐.๖๖	๐.๖๖		
พ ๑๕	$\bar{X}$	๑.๒๗	๑.๒๒	๑.๒๕	๑.๒๗	๑.๒๘	๑.๐๔	—
	SD	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๕๘		
พ ๑	$\bar{X}$	๑.๒๕	๑.๒๕	๑.๑๘	๑.๒๐	๑.๑๗	๑.๕๖	—
	SD	๐.๖๘	๐.๖๘	๐.๗๐	๐.๗๒	๐.๗๐		
พ ๑๓	$\bar{X}$	๑.๓๐	๑.๑๗	๑.๑๐	๑.๑๙	๑.๑๑	***	๓ ๔ ๒ ๔ ๑
	SD	๐.๗๙	๐.๗๘	๐.๘๐	๐.๗๙	๐.๗๙	๕.๖๐	
พ ๑๗	$\bar{X}$	๑.๒๑	๑.๑๖	๑.๑๘	๑.๑๖	๑.๑๖	๐.๖๗	—
	SD	๐.๗๐	๐.๖๘	๐.๗๐	๐.๖๖	๐.๗๑		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๑.๑๗	๑.๑๗	๑.๐๕	๑.๑๕	๑.๑๑	๒.๐๓	—
	SD	๐.๘๖	๐.๘๓	๐.๘๗	๐.๘๕	๐.๘๕		
พ ๑๐	$\bar{X}$	๑.๑๔	๑.๑๑	๑.๑๓	๑.๐๘	๑.๑๕	๑.๐๙	—
	SD	๐.๗๐	๐.๖๗	๐.๖๙	๐.๖๙	๐.๖๕		
พ ๒	$\bar{X}$	๑.๐๗	๑.๐๖	๑.๐๑	๑.๐๑	๑.๐๖	๑.๑๕	—
	SD	๐.๖๕	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๖๗	๐.๖๕		
พ ๑๙	$\bar{X}$	๑.๐๐	๐.๙๙	๑.๐๐	๐.๙๕	๑.๐๓	๑.๐๘	—
	SD	๐.๖๖	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๖๑		
พ ๘	$\bar{X}$	๐.๓๘	๐.๓๓	๐.๓๓	๐.๓๑	๐.๔๒	***	๔ ๒ ๓ ๑ ๕
	SD	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๐	๐.๕๖	๓.๕๕	

*P < .๐๕   ***P < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามภูมิภาค มาตรฐาน ๒ แสดงให้เห็นว่าคนในห้าภูมิภาคมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองเมื่อมีโอกาสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($P < .๐๕$) ในด้านการปรับปรุงตนเอง (พ ๒๐) ความเชื่อมั่นในตนเอง (พ ๑๒) การตั้งมาตรฐานตนเอง (พ ๗) ความพอใจในตนเอง (พ ๖) การปลอบใจตนเอง (พ ๑๖) ความรู้สึกผิด (พ ๑๓) และการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (พ ๘)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ และการแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดังเสนอในตารางที่ ๔๔ และ ๔๕

ตารางที่ ๔๕ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีของเซฟเฟจำแนกตามภูมิภาคมาตรฐาน ๒

กลุ่มมากกว่า กลุ่มน้อยกว่า	ภูมิภาคมาตรฐาน ๒					รวม
	๑ กรุงเทพ มหานคร	๒ ภาคกลาง	๓ ภาคเหนือ	๔ ภาคใต้	๕ ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	
๑. กรุงเทพมหานคร	-	-	-	-	-	-
๒. ภาคกลาง	-	-	-	๑	-	๑
๓. ภาคเหนือ	๑	-	-	-	-	๑
๔. ภาคใต้	-	-	-	-	๑	๑
๕. ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	๑	-	๒	๓	-	๖
รวม	๒	-	๒	๔	๑	๙

จากตารางที่ ๔๕ แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวมคนในภาคตะวันออก เฉียงเหนือมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองเมื่อมีโอกาสน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ยกเว้นภาคกลาง และคนในภาคใต้มีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ยกเว้นกรุงเทพมหานครและภาคเหนือ

ตารางที่ ๔๖ ค่ามัธยเทศ (X̄) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟอของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรา ๘ จำนวนความผิดภาค

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	๑ กท.ม. n=๕๕๐	๒ ภาคกลางภาคเหนือ n=๕๗๐	๓ ภาคเหนือ n=๕๖๑	๔ ภาคใต้ n=๕๕๑	๕ ตอ.น. n=๕๑๔	ก F	ข Scheffe
พ ๑๘	X̄	๑.๘๑	๑.๗๕	๑.๗๗	๑.๗๓	๑.๗๕	๒.๕๙*	๔ ๕ ๒ ๓ ๑
	SD	๐.๔๔	๐.๕๖	๐.๔๔	๐.๔๔	๐.๔๘		
พ ๓	X̄	๑.๖๕	๑.๖๖	๑.๖๕	๑.๗๐	๑.๖๔	๑.๒๘	—
	SD	๐.๕๔	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๙	๐.๕๒		
พ ๘	X̄	๑.๖๕	๑.๖๔	๑.๖๗	๑.๖๕	๑.๖๗	๐.๓๗	—
	SD	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๑	๐.๕๓	๐.๕๒		
พ ๒	X̄	๑.๕๘	๑.๕๕	๑.๕๕	๑.๕๓	๑.๕๕	๐.๕๖	—
	SD	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๘		
พ ๕	X̄	๑.๕๓	๑.๕๐	๑.๕๔	๑.๕๘	๑.๕๑	๑.๗๓	—
	SD	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๕		
พ ๑๘	X̄	๑.๕๐	๑.๕๒	๑.๕๑	๑.๖๐	๑.๕๓	๒.๙๘	—
	SD	๐.๕๙	๐.๖๐	๐.๕๘	๐.๕๗	๐.๖๐		
พ ๑๑	X̄	๑.๕๖	๑.๕๔	๑.๕๒	๑.๕๘	๑.๕๖	๑.๗๖	—
	SD	๐.๕๖	๐.๕๘	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๖๑		
พ ๔	X̄	๑.๕๕	๑.๕๔	๑.๕๕	๑.๕๗	๑.๕๑	๐.๕๕	—
	SD	๐.๕๙	๐.๖๐	๐.๕๙	๐.๕๘	๐.๖๐		
พ ๖	X̄	๑.๓๗	๑.๓๕	๑.๓๘	๑.๔๓	๑.๓๘	๑.๕๖	—
	SD	๐.๖๐	๐.๖๒	๐.๖๕	๐.๖๐	๐.๖๔		
พ ๑๒	X̄	๑.๓๖	๑.๓๓	๑.๓๓	๑.๓๕	๑.๓๒	๐.๓๕	—
	SD	๐.๖๐	๐.๕๙	๐.๖๒	๐.๕๘	๐.๖๒		

ตารางที่ ๔๖ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟอของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมของตนเอง มาตรา ๓ จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	๑	๒	๓	๔	๕	ก	ข
		กทม. n=๔๔๐	ภาคกลาง n=๔๗๐	ภาคเหนือ n=๔๖๑	ภาคใต้ n=๔๔๑	ตอ.น. n=๔๒๔		
พ ๗	$\bar{X}$	๑.๒๑	๑.๑๗	๑.๒๓	๑.๒๗	๑.๒๓	๑.๙๐	—
	SD	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๖๒	๐.๖๑	๐.๖๓		
พ ๑๓	$\bar{X}$	๑.๑๘	๑.๑๙	๑.๒๒	๑.๒๔	๑.๒๒	๑.๐๖	—
	SD	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๖๒	๐.๕๙	๐.๖๑		
พ ๒๐	$\bar{X}$	๑.๑๘	๑.๒๑	๑.๑๙	๑.๒๙	๑.๑๗	*** ๓.๕๑	<u>๕ ๑ ๓ ๒ ๔</u>
	SD	๐.๕๙	๐.๕๙	๐.๖๑	๐.๕๙	๐.๖๑		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๑.๑๙	๑.๑๘	๑.๒๐	๑.๒๐	๑.๒๒	๐.๓๓	—
	SD	๐.๖๗	๐.๖๖	๐.๖๗	๐.๖๘	๐.๖๗		
พ ๑	$\bar{X}$	๑.๑๙	๑.๒๑	๑.๑๙	๑.๒๒	๑.๑๖	๐.๕๗	—
	SD	๐.๖๓	๐.๖๓	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๖๖		
พ ๑๐	$\bar{X}$	๑.๑๖	๑.๑๔	๑.๑๗	๑.๑๙	๑.๑๖	๐.๓๒	—
	SD	๐.๖๑	๐.๖๑	๐.๖๒	๐.๖๐	๐.๖๖		
พ ๙	$\bar{X}$	๑.๑๑	๑.๑๓	๑.๑๗	๑.๒๐	๑.๑๙	๒.๑๑	—
	SD	๐.๖๖	๐.๖๔	๐.๖๔	๐.๖๒	๐.๖๓		
พ ๑๖	$\bar{X}$	๑.๐๙	๑.๐๓	๑.๑๑	๑.๐๗	๑.๑๔	** ๒.๘๐	<u>๒ ๔ ๑ ๓ ๔</u>
	SD	๐.๖๔	๐.๖๕	๐.๖๕	๐.๖๓	๐.๖๖		
พ ๑๗	$\bar{X}$	๑.๐๔	๑.๐๑	๑.๐๔	๑.๐๖	๑.๑๒	* ๒.๕๖	<u>๒ ๓ ๑ ๔ ๔</u>
	SD	๐.๖๒	๐.๖๐	๐.๖๓	๐.๕๙	๐.๖๓		
พ ๑๕	$\bar{X}$	๑.๐๑	๑.๐๓	๑.๐๕	๑.๐๘	๑.๐๓	๐.๙๑	—
	SD	๐.๖๓	๐.๖๒	๐.๖๒	๐.๖๐	๐.๖๕		

*p < .๐๕   **p < .๐๑   ***p < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่เทียบเคียงกันไม่แตกต่างกันไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๔๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จำแนกตามภูมิภาค
 มาตรฐาน ๓ แสดงให้เห็นว่าคนในห้าภูมิภาคเคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($F \leq .๐๕$) ในด้านการปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔)
 การปรับปรุงตนเอง (พ ๒๐) การปล่อยใจตนเอง (พ ๑๖) และการลงโทษตนเอง (พ ๑๗)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่าคนในภาคตะวันออก
 เฉียงเหนือเคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมในด้านการปล่อยใจตนเอง (พ ๑๖) และการลงโทษตนเอง (พ ๑๗) มากกว่าคนในภาคกลาง แต่เคยเห็นคนกระทำในด้านการปรับปรุงตนเอง (พ ๒๐)
 น้อยกว่าคนในภาคใต้ ส่วนพฤติกรรมด้านการปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) ไม่สามารถบอกได้ว่า
 คนในภูมิภาคใดที่ เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมในด้านนี้แตกต่างกันด้วยวิธีของเซฟเฟ

เนื่องจากความแตกต่างในมาตรฐานมีน้อยมากจึงมิได้ เสนอภาพรวม เป็นหลักฐานคะแนนไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๗ ค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟอของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรา ๔ จำแนกตามภูมิภาค

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	๑ กทม. n=๕๘๐	๒ ภาค กลาง n=๕๗๐	๓ ภาคเหนือ n=๕๖๑	๔ ภาคใต้ n=๕๕๑	๕ ตอ.น. n= ๕๒๔	ก F	ข Scheffe
พ ๓	$\bar{X}$	๑.๖๖	๑.๖๒	๑.๕๘	๑.๖๓	๑.๕๖	*** ๓.๓๗	<u>๕ ๓ ๒ ๔ ๑</u>
	SD	๐.๕๐	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๑		
พ ๑๘	$\bar{X}$	๑.๕๒	๑.๕๑	๑.๕๗	๑.๕๔	๑.๕๕	** ๒.๙๒	<u>๕ ๓ ๒ ๑ ๔</u>
	SD	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๓	๐.๕๓	๐.๕๔		
พ ๑๑	$\bar{X}$	๑.๕๓	๑.๕๗	๑.๕๘	๑.๕๔	๑.๕๒	*** ๓.๖๔	<u>๕ ๔ ๒ ๓ ๑</u>
	SD	๐.๕๑	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๓		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๕๔	๑.๕๓	๑.๕๔	๑.๕๗	๑.๕๙	** ๓.๑๖	<u>๕ ๒ ๓ ๔ ๑</u>
	SD	๐.๕๔	๐.๕๒	๐.๕๐	๐.๕๑	๐.๕๐		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๑.๕๐	๑.๕๗	๑.๕๑	๑.๕๒	๑.๕๑	** ๒.๙๙	<u>๓ ๕ ๔ ๒ ๑</u>
	SD	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๑	๐.๕๒	๐.๕๓		
พ ๕	$\bar{X}$	๑.๕๖	๑.๕๓	๑.๕๑	๑.๕๔	๑.๕๗	* ๒.๙๑	<u>๕ ๓ ๒ ๔ ๑</u>
	SD	๐.๕๓	๐.๕๒	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๒		
พ ๑๒	$\bar{X}$	๑.๕๔	๑.๕๔	๑.๕๒	๑.๕๔	๑.๕๑	*** ๕.๕๐	<u>๕ ๓ ๒ ๔ ๑</u>
	SD	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๒		
พ ๒๐	$\bar{X}$	๑.๕๔	๑.๕๓	๑.๕๙	๑.๕๐	๑.๕๑		
	SD	๐.๕๑	๐.๕๐	๐.๕๘	๐.๕๐	๐.๕๘	๑.๗๓	—
พ ๖	$\bar{X}$	๑.๕๒	๑.๕๑	๑.๕๐	๑.๕๕	๑.๕๙		
	SD	๐.๕๓	๐.๕๙	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๐	๑.๐๔	—
พ ๗	$\bar{X}$	๑.๕๙	๑.๕๔	๑.๕๖	๑.๕๑	๑.๕๓	* ๒.๕๒	<u>๕ ๒ ๓ ๑ ๔</u>
	SD	๐.๕๑	๐.๕๑	๐.๕๗	๐.๕๘	๐.๕๘		

ตารางที่ ๔๗ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟอของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรการ ๕ จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	๑ กทม. n=๕๕๐	๒ ภาคกลางภาคเหนือ n=๕๗๐	๓ ภาคเหนือ n=๕๖๑	๔ ภาคใต้ n=๕๕๑	๕ ตอ.น. n=๕๒๔	ก F	ข Scheffe
พ ๒	$\bar{X}$	๑.๒๔	๑.๒๒	๑.๒๑	๑.๒๒	๑.๒๓	๐.๕๑	—
	SD	๐.๕๓	๐.๕๑	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๕๙		
พ ๔	$\bar{X}$	๑.๒๒	๑.๒๓	๑.๒๑	๑.๒๓	๑.๒๓	๐.๑๒	—
	SD	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๕๖	๐.๕๖	๐.๕๖		
พ ๑๕	$\bar{X}$	๑.๒๔	๑.๒๒	๑.๑๙	๑.๒๔	๑.๒๓	๐.๘๕	—
	SD	๐.๕๐	๐.๕๐	๐.๕๖	๐.๕๙	๐.๕๙		
พ ๑๖	$\bar{X}$	๑.๒๔	๑.๒๑	๑.๑๖	๑.๑๔	๑.๒๐	๔.๕๗*	๔.๓ ๕.๒ ๑
	SD	๐.๕๓	๐.๕๐	๐.๕๗	๐.๕๗	๐.๕๑		
พ ๘	$\bar{X}$	๑.๑๙	๑.๑๔	๑.๑๖	๑.๑๕	๑.๑๘	๐.๘๙	—
	SD	๐.๕๒	๐.๕๕	๐.๕๙	๐.๕๒	๐.๕๕		
พ ๑๓	$\bar{X}$	๑.๑๖	๑.๑๕	๑.๑๑	๑.๑๒	๑.๑๔	๐.๗๗	—
	SD	๐.๕๖	๐.๕๘	๐.๕๘	๐.๕๐	๐.๕๒		
พ ๑๐	$\bar{X}$	๑.๑๓	๑.๑๕	๑.๑๔	๑.๑๒	๑.๑๕	๐.๖๑	—
	SD	๐.๕๖	๐.๕๔	๐.๕๔	๐.๕๖	๐.๕๖		
พ ๑	$\bar{X}$	๑.๑๓	๑.๐๙	๑.๐๙	๑.๑๐	๑.๑๓	๑.๑๔	—
	SD	๐.๕๙	๐.๕๔	๐.๕๕	๐.๕๓	๐.๕๓		
พ ๑๔	$\bar{X}$	๑.๐๗	๑.๐๘	๑.๐๓	๑.๐๙	๑.๑๐	๑.๓๙	—
	SD	๐.๕๖	๐.๕๕	๐.๕๗	๐.๕๙	๐.๕๐		
พ ๑๗	$\bar{X}$	๑.๐๗	๑.๐๘	๑.๐๖	๑.๐๗	๑.๐๗	๐.๒๓	—
	SD	๐.๕๙	๐.๕๖	๐.๕๑	๐.๕๓	๐.๕๖		

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๔๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามภูมิภาค มาตรฐาน ๔ แสดงให้เห็นว่าคนในห้าภูมิภาค คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองเมื่อมีโอกาสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($P \leq .๐๕$) ในด้านความรู้ตัวไม่ประมาท (พ ๓) การรักษาสุขภาพตนเอง (พ ๑๔) ความภาคภูมิใจในตนเอง (พ ๑๑) ความมีวินัยต่อตนเอง (พ ๔) การปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) ความขยันหมั่นเพียร (พ ๕) ความเชื่อมั่นในตนเอง (พ ๑๒) การตั้งมาตรฐานตนเอง (พ ๗) และการปลอมใจตนเอง (พ ๑๖)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ พบว่าคนในกรุงเทพมหานคร คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่าคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านความรู้ตัวไม่ประมาท (พ ๓) ความภาคภูมิใจในตนเอง (พ ๑๑) ความมีวินัยต่อตนเอง (พ ๔) ความขยันหมั่นเพียร (พ ๕) และความเชื่อมั่นในตนเอง (พ ๑๒) และมากกว่าคนในภาคใต้คือ การปลอมใจตนเอง (พ ๑๖)

ส่วนพฤติกรรมที่ไม่สามารถบอกได้ว่าคนในภาคใดที่คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะทำมากกว่ากันด้วยวิธีการของเชฟเฟคือ การรักษาสุขภาพตนเอง (พ ๑๔) การปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) และการตั้งมาตรฐานตนเอง (พ ๗)

เนื่องจากจำนวนพฤติกรรมที่แตกต่างในมาตรฐานมีน้อย จึงมิได้เปรียบเทียบภาพรวมของ เป็นสัดส่วนคะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๘ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรการ ๑ จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรม	๑ ข้าราชการ n = ๑๐๓๘		๒ ผู้ใช้แรงงาน n = ๗๒๖		๓ ธุรกิจการค้า n = ๗๗๓		๔ ลูกจ้างเอกชน n = ๑๙๘		F	ช Scheffe
	X	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๘๗	๐.๓๕	๑.๘๔	๐.๕๐	๑.๗๙	๐.๔๗	๑.๗๓	๐.๕๑	*** ๑๐.๘๓	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
พ ๑๑	๑.๖๗	๐.๕๒	๑.๖๑	๐.๕๘	๑.๖๘	๐.๕๒	๑.๖๑	๐.๕๕	๒๗.๕	-
พ ๔	๑.๗๓	๐.๕๗	๑.๖๒	๐.๕๖	๑.๕๗	๐.๕๖	๑.๖๐	๐.๕๕	*** ๑๕.๕๑	<u>๓ ๔ ๒ ๑</u>
พ ๑๕	๑.๖๗	๐.๕๑	๑.๖๕	๐.๕๖	๑.๖๒	๐.๕๖	๑.๕๗	๐.๖๓	๒๐.๒๙	-
พ ๕	๑.๖๘	๐.๕๘	๑.๖๕	๐.๕๑	๑.๕๙	๐.๕๒	๑.๕๔	๐.๕๖	*** ๗.๒๘	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
พ ๒๐	๑.๖๘	๐.๕๑	๑.๖๑	๐.๕๗	๑.๖๐	๐.๕๗	๑.๕๙	๐.๖๒	** ๗.๘๗	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
พ ๑๒	๑.๖๓	๐.๕๖	๑.๕๕	๐.๖๕	๑.๕๑	๐.๖๒	๑.๕๒	๐.๖๕	*** ๑๖.๒๓	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๙	๑.๖๒	๐.๕๕	๑.๕๙	๐.๖๔	๑.๕๒	๐.๖๐	๑.๕๒	๐.๖๐	*** ๑๑.๖๖	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๑๓	๑.๕๗	๐.๕๘	๑.๕๓	๐.๖๘	๑.๕๐	๐.๖๓	๑.๕๐	๐.๗๑	*** ๗.๙๓	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๖	๑.๕๖	๐.๖๕	๑.๕๒	๐.๗๐	๑.๕๒	๐.๖๘	๑.๓๕	๐.๗๒	๑.๖๐	-
พ ๗	๑.๕๐	๐.๖๐	๑.๓๓	๐.๗๒	๑.๓๓	๐.๗๐	๑.๒๐	๐.๗๕	** ๑๘.๖๕	<u>๔ ๓ ๒ ๑</u>
พ ๑๗	๑.๕๒	๐.๖๒	๑.๒๙	๐.๖๙	๑.๓๕	๐.๖๕	๑.๒๖	๐.๗๒	*** ๖.๗๘	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๑๖	๑.๓๙	๐.๖๓	๑.๒๘	๐.๖๙	๑.๓๑	๐.๖๙	๑.๒๙	๐.๗๓	** ๕.๕๖	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
พ ๑๔	๑.๕๔	๐.๗๓	๑.๑๙	๐.๘๒	๑.๒๗	๐.๗๘	๑.๒๓	๐.๘๒	*** ๑๖.๑๘	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
พ ๑	๑.๕๑	๐.๖๗	๑.๑๖	๐.๗๔	๑.๒๔	๐.๗๑	๑.๑๔	๐.๗๔	*** ๒๑.๐๔	<u>๔ ๒ ๓ ๑</u>
พ ๒	๑.๒๓	๐.๖๐	๑.๑๔	๐.๖๗	๑.๒๗	๐.๖๓	๑.๑๔	๐.๖๒	*** ๕.๕๓	<u>๒ ๔ ๑ ๓</u>
พ ๑๐	๑.๒๒	๐.๗๑	๑.๐๔	๐.๗๔	๑.๑๒	๐.๗๒	๑.๐๗	๐.๗๓	*** ๘.๕๔	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
พ ๑๕	๑.๐๑	๐.๗๑	๑.๐๑	๐.๗๑	๑.๐๙	๐.๗๒	๐.๙๐	๐.๗๒	** ๕.๕๗	<u>๔ ๒ ๑ ๓</u>
พ ๑๙	๐.๙๖	๐.๖๗	๐.๗๗	๐.๖๗	๐.๘๑	๐.๖๗	๐.๗๘	๐.๖๔	*** ๑๔.๐๒	<u>๒ ๔ ๓ ๑</u>
พ ๘	๐.๕๓	๐.๕๙	๐.๓๕	๐.๕๖	๐.๓๒	๐.๕๓	๐.๕๔	๐.๕๗	*** ๗.๑๗	<u>๓ ๒ ๑ ๔</u>

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขนาดความเป็นเอกพันธ์

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัวมาตร ๑ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มอาชีพทั้งสิ้นเคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($P \leq .๐๕$) ในเกือบทุกข้อ ยกเว้นในด้านความภาคภูมิใจในตนเอง (พ ๑๑) การรักษาสภาพตนเอง (พ ๑๔) และความพอใจในตนเอง (พ ๖) ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี เชฟเฟและการแจกนับความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดังเสนอในตารางที่ ๔๔ และ ๔๕

ตารางที่ ๔๕ แสดงความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของเชฟเฟ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว มาตร ๑

กลุ่มน้อยกว่า	กลุ่มมากกว่า				รวม
	๑ ข้าราชการ	๒ ผู้ใช้แรงงาน	๓ ธุรกิจการค้า	๔ ลูกจ้างเอกชน	
๑. ข้าราชการ	-	-	-	-	-
๒. ผู้ใช้แรงงาน	๑๑	-	๑	-	๑๒
๓. ธุรกิจการค้า	๙	-	-	๑	๑๐
๔. ลูกจ้างเอกชน	๑๓	๑	๑	-	๑๕
รวม	๓๓	๑	๒	๑	๓๗

จากตารางที่ ๔๕ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่าผู้ที่มีอาชีพหลักของครอบครัว เป็นข้าราชการ เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ และผู้ที่มีอาชีพหลักของครอบครัว เป็นลูกจ้างเอกชน เคยกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ และใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ดังจะเห็นได้จากภาพรวมในลักษณะแผนภูมิที่ ๑๓

รูปที่ ๑๓ สัณฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว
 มาตรฐาน ๑ "เคยทำหรือไม่"

**p < .๐๑   ***p < .๐๐๑

— ข้าราชการ   --- ผู้ใช้แรงงาน   ..... ธุรกิจการค้า   -.-.- ลูกจ้างเอกชน

ตารางที่ ๕๐ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟอของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรา ๒ จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรม	๑		๒		๓		๔		F	Scheffe
	ข้าราชการ		ผู้ใช้แรงงาน		ธุรกิจการค้า		ลูกจ้างเอกชน			
	$n = ๑๐๓๘$		$n = ๗๒๖$		$n = ๗๗๓$		$n = ๑๔๘$			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๘๘	๐.๓๔	๑.๗๗	๐.๔๙	๑.๘๔	๐.๔๑	๑.๗๔	๐.๕๖	๑๕.๒๑***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๕	๑.๘๓	๐.๓๙	๑.๗๕	๐.๔๖	๑.๗๙	๐.๔๑	๑.๗๔	๐.๔๙	๖.๐๕*	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๔	๑.๘๕	๐.๓๗	๑.๗๑	๐.๔๙	๑.๗๗	๐.๔๔	๑.๗๑	๐.๕๑	๑๕.๖๔***	๒ ๔ ๓ ๑
พ๑๘	๑.๗๘	๐.๔๔	๑.๗๑	๐.๕๑	๑.๗๓	๐.๕๑	๑.๖๓	๐.๕๒	๕.๔๑*	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๒๐	๑.๗๖	๐.๔๖	๑.๖๓	๐.๕๔	๑.๗๐	๐.๕๐	๑.๖๓	๐.๕๖	๓.๓๙**	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๑	๑.๖๕	๐.๕๑	๑.๕๘	๐.๕๕	๑.๖๓	๐.๔๙	๑.๕๙	๐.๕๔	๒.๗๑	-
พ ๙	๑.๖๕	๐.๕๒	๑.๕๙	๐.๕๙	๑.๕๓	๐.๕๗	๑.๕๔	๐.๕๗	๑๕.๘๐***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๒	๑.๖๗	๐.๕๓	๑.๕๖	๐.๖๓	๑.๕๔	๐.๖๐	๑.๕๖	๐.๖๕	๒๐.๒๐***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๗	๑.๖๖	๐.๕๐	๑.๕๕	๐.๕๘	๑.๕๓	๐.๕๘	๑.๕๒	๐.๖๓	๒๓.๖๘***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๖	๑.๕๐	๐.๖๐	๑.๓๙	๐.๖๔	๑.๔๓	๐.๖๒	๑.๓๔	๐.๖๖	๖.๖๒*	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๖	๑.๓๘	๐.๖๔	๑.๑๙	๐.๖๘	๑.๓๐	๐.๖๗	๑.๓๑	๐.๖๖	๑๑.๐๕***	๒ ๓ ๔ ๑
พ ๑๔	๑.๒๗	๐.๖๐	๑.๒๑	๐.๕๗	๑.๓๐	๐.๕๘	๑.๒๐	๐.๖๓	๓.๙๔**	๔ ๒ ๑ ๓
พ ๑	๑.๓๐	๐.๖๘	๑.๑๐	๐.๗๐	๑.๒๑	๐.๖๙	๑.๑๑	๐.๗๔	๑๓.๒๒***	๒ ๔ ๓ ๑
พ ๑๓	๑.๓๑	๐.๗๗	๑.๐๒	๐.๗๙	๑.๑๗	๐.๘๐	๑.๐๕	๐.๘๑	๒๐.๗๓***	๒ ๔ ๓ ๑
พ ๑๗	๑.๒๕	๐.๖๘	๑.๐๘	๐.๗๐	๑.๑๗	๐.๖๘	๑.๑๒	๐.๗๓	๙.๔๓***	๒ ๔ ๓ ๑
พ ๑๔	๑.๒๗	๐.๘๓	๐.๙๕	๐.๘๔	๑.๑๒	๐.๘๕	๑.๐๖	๐.๘๖	๒๑.๕๑***	๒ ๔ ๓ ๑
พ ๑๐	๑.๒๐	๐.๖๘	๑.๐๓	๐.๖๗	๑.๐๙	๐.๖๘	๑.๑๑	๐.๗๐	๘.๗๔***	๒ ๓ ๔ ๑
พ ๒	๑.๐๘	๐.๖๕	๐.๙๙	๐.๖๔	๑.๐๗	๐.๖๕	๐.๙๔	๐.๖๙	๔.๘๑**	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๙	๑.๑๐	๐.๖๒	๐.๙๒	๐.๖๑	๐.๙๕	๐.๖๒	๐.๘๙	๐.๖๔	๑๗.๑๕***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๘	๐.๓๙	๐.๕๖	๐.๓๓	๐.๕๒	๐.๓๒	๐.๕๓	๐.๓๘	๐.๕๕	๓.๒๒*	๓ ๒ ๔ ๑

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

ก. F หมายถึง F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๕๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัวมาตรา ๒ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มอาชีพทั้งสี่มีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองเมื่อมีโอกาส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($P \leq .๐๕$) เกือบทุกข้อ ยกเว้นในด้านความภาคภูมิใจในตนเอง (พ ๑๑) ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ และ การแจกแจงความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดังเสนอในตารางที่ ๕๐ และ ๕๑ ตารางที่ ๕๑ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เซฟเฟ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัวมาตรา ๒

กลุ่มน้อยกว่า	กลุ่มมากกว่า				รวม
	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน	
๑. ข้าราชการ	-	-	-	-	-
๒. ผู้ใช้แรงงาน	๑๗	-	๓	-	๒๐
๓. ธุรกิจการค้า	๑๐	-	-	-	๑๐
๔. ลูกจ้างเอกชน	๑๔	-	๑	-	๑๕
รวม	๔๑	-	๔	-	๔๕

จากตารางที่ ๕๑ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่าผู้ที่มีอาชีพหลักของครอบครัว เป็นข้าราชการมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ และกลุ่มผู้มีอาชีพหลักของครอบครัว เป็นผู้ใช้แรงงานมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่ใกล้เคียงกับกลุ่มลูกจ้างเอกชน ดังจะเห็นได้จากภาพรวมในลักษณะคั่นรูปที่ ๑๔

รูปที่ ๑๔ สัณฐานคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว
 มาตรา ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

— ข้าราชการ   - - - - - ผู้ใช้แรงงาน   ..... ธุรกิจการค้า   - . - . - . ลูกจ้างเอกชน

ตารางที่ ๕๒ ค่ามัชฌิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๓ จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรม	๑		๒		๓		๔		ก	ข
	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน	F	Scheffe				
กรรม	$n = ๑๐๓๘$ $\bar{X}$ SD	$n = ๗๒๓$ $\bar{X}$ SD	$n = ๗๗๓$ $\bar{X}$ SD	$n = ๑๙๘$ $\bar{X}$ SD						
พ ๑๙	๑.๘๐ ๐.๕๒	๑.๖๘ ๐.๕๒	๑.๗๘ ๐.๕๕	๑.๗๙ ๐.๕๗	๕.๗๘	๒ ๓ ๔ ๑	**			
พ ๓	๑.๗๑ ๐.๕๘	๑.๖๒ ๐.๕๕	๑.๖๓ ๐.๕๓	๑.๖๒ ๐.๕๕	๕.๗๐	๒ ๔ ๓ ๑	*			
พ ๘	๑.๗๐ ๐.๕๐	๑.๖๔ ๐.๕๔	๑.๖๓ ๐.๕๕	๑.๖๔ ๐.๕๕	๓.๑๒	-				
พ ๒	๑.๕๙ ๐.๕๔	๑.๕๘ ๐.๖๐	๑.๕๗ ๐.๕๕	๑.๕๘ ๐.๖๑	๗.๐๙	๒ ๔ ๓ ๑	**			
พ ๕	๑.๕๘ ๐.๕๓	๑.๕๑ ๐.๕๖	๑.๕๐ ๐.๕๒	๑.๕๓ ๐.๕๓	๓.๕๘	๓ ๒ ๔ ๑	**			
พ ๑๘	๑.๕๙ ๐.๕๔	๑.๕๙ ๐.๖๐	๑.๕๐ ๐.๖๐	๑.๕๕ ๐.๕๗	๕.๘๑	๒ ๓ ๔ ๑	*			
พ ๑๑	๑.๕๖ ๐.๕๕	๑.๕๖ ๐.๖๒	๑.๕๔ ๐.๕๖	๑.๕๖ ๐.๖๐	๕.๕๐	๒ ๔ ๓ ๑	*			
พ ๔	๑.๕๒ ๐.๕๕	๑.๕๐ ๐.๖๒	๑.๕๐ ๐.๕๙	๑.๕๙ ๐.๖๖	๗.๙๓	๔ ๓ ๒ ๑	**			
พ ๖	๑.๕๐ ๐.๖๑	๑.๓๗ ๐.๖๔	๑.๓๘ ๐.๖๒	๑.๓๓ ๐.๖๑	๐.๙๓	-				
พ ๑๒	๑.๕๒ ๐.๕๙	๑.๒๘ ๐.๖๒	๑.๓๑ ๐.๕๘	๑.๒๖ ๐.๖๔	๑๐.๕๒	๔ ๒ ๓ ๑	***			
พ ๗	๑.๒๗ ๐.๖๑	๑.๑๘ ๐.๖๕	๑.๒๑ ๐.๖๐	๑.๑๙ ๐.๖๑	๓.๒๗	๒ ๔ ๓ ๑	*			
พ ๑๓	๑.๒๓ ๐.๕๙	๑.๒๑ ๐.๖๐	๑.๒๐ ๐.๕๘	๑.๑๔ ๐.๖๐	๑.๒๒	-				
พ ๒๐	๑.๒๓ ๐.๕๗	๑.๑๘ ๐.๖๓	๑.๒๓ ๐.๖๐	๑.๑๕ ๐.๖๓	๑.๙๓	-				
พ ๑๕	๑.๑๙ ๐.๖๗	๑.๒๐ ๐.๖๗	๑.๒๓ ๐.๖๕	๑.๑๓ ๐.๗๑	๑.๕๐	-				
พ ๑	๑.๒๕ ๐.๖๓	๑.๑๔ ๐.๖๕	๑.๒๐ ๐.๖๒	๑.๑๒ ๐.๖๙	๕.๕๐	๔ ๒ ๓ ๑	**			
พ ๑๐	๑.๑๙ ๐.๖๓	๑.๑๕ ๐.๖๓	๑.๑๕ ๐.๖๑	๑.๑๒ ๐.๖๒	๑.๐๘	-				
พ ๙	๑.๑๕ ๐.๖๓	๑.๑๙ ๐.๖๔	๑.๑๓ ๐.๖๓	๑.๑๙ ๐.๖๔	๑.๐๓	-				
พ ๑๖	๑.๑๕ ๐.๖๒	๑.๐๕ ๐.๖๔	๑.๐๖ ๐.๖๗	๑.๐๖ ๐.๖๙	๓.๓๕	-				
พ ๑๗	๑.๐๘ ๐.๖๐	๑.๐๓ ๐.๖๑	๑.๐๗ ๐.๖๒	๑.๐๖ ๐.๖๖	๒.๓๘	-				
พ ๑๔	๑.๐๗ ๐.๖๒	๑.๐๔ ๐.๖๒	๑.๐๒ ๐.๖๑	๑.๐๑ ๐.๖๓	๑.๒๐	-				

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

ก. F หมายถึง F ค่าที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่ เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์

ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๕๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามอาชีพหลัก มาตรฐาน ๓ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มอาชีพทั้งสิ้น เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($P < .๐๕$) ในด้านการปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) ความรู้ตัวไม่ประมาท (พ ๓) การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง (พ L) ความขยันหมั่นเพียร (พ ๕) การรักษาสภาพตนเอง (พ ๑๒) การตั้งมาตรฐานตนเอง (พ ๗) การระงับความอยากและการค้ำทานสิ่งยั่วยู่ (พ ๑)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟและการแจกแจงความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดัง เสนอในตารางที่ ๕๒ และ ๕๓

ตารางที่ ๕๓ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟจำแนก

ตามอาชีพหลักของครอบครัวมาตรฐาน ๓

กลุ่มน้อยกว่า	กลุ่มมากกว่า				รวม
	๑ ข้าราชการ	๒ ผู้ใช้ แรงงาน	๓ ธุรกิจ การค้า	๔ ลูกจ้าง เอกชน	
๑. ข้าราชการ	-	-	-	-	-
๒. ผู้ใช้แรงงาน	๔	-	๓	๑	๑๓
๓. ธุรกิจการค้า	๔	-	-	-	๔
๔. ลูกจ้างเอกชน	๔	-	๑	-	๕
รวม	๑๗	-	๔	๑	๒๒

จากตารางที่ ๕๓ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มที่อาชีพหลักของครอบครัว เป็นข้าราชการเคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ และกลุ่ม อาชีพหลักของครอบครัว เป็นผู้ใช้แรงงาน เคยเห็นคนอื่นกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากภาพรวมในสี่ฐานคะแนนรูปที่ ๑๔

รูปที่ ๑๔ สัณฐานคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว
 มาตรฐาน ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

*P < .๐๕   **p < .๐๑   ***p < .๐๐๑

ข้าราชการ   ผู้ใช้แรงงาน   ธุรกิจการค้า   ลูกจ้างเอกชน

ตารางที่ ๕๔ ค่ามัธยิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตรฐาน ๔ จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรม- กรรม	๑ ข้าราชการ n = ๑๐๓๘		๒ ผู้ใช้แรงงาน n = ๗๒๖		๓ ธุรกิจการค้า n = ๗๒๓		๔ ลูกจ้างเอกชน n = ๑๙๘		F	ข Scheffe
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
พ ๓	๑.๖๔	๐.๕๐	๑.๕๗	๐.๕๓	๑.๖๓	๐.๕๑	๑.๕๒	๐.๕๗	๕.๐๘*	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๔	๑.๕๓	๐.๕๒	๑.๕๘	๐.๕๓	๑.๕๐	๐.๕๖	๑.๕๔	๐.๕๐	๒.๒๔	-
พ ๑๑	๑.๕๐	๐.๕๑	๑.๕๒	๐.๕๓	๑.๕๙	๐.๕๒	๑.๓๙	๐.๕๔	๕.๕๐***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๕	๑.๕๘	๐.๕๑	๑.๕๑	๐.๕๑	๑.๕๔	๐.๕๒	๑.๕๐	๐.๕๓	๓.๑๘*	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๙	๑.๕๘	๐.๕๒	๑.๓๙	๐.๕๕	๑.๕๓	๐.๕๓	๑.๕๕	๐.๕๓	๕.๖๕**	๒ ๓ ๔ ๑
พ ๕	๑.๕๕	๐.๕๑	๑.๓๙	๐.๕๒	๑.๕๕	๐.๕๑	๑.๓๘	๐.๕๕	๑.๗๕	-
พ ๑๒	๑.๓๙	๐.๕๑	๑.๓๑	๐.๕๒	๑.๓๖	๐.๕๑	๑.๒๗	๐.๕๑	๕.๕๑***	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๒๐	๑.๓๑	๐.๕๙	๑.๒๙	๐.๕๙	๑.๓๗	๐.๕๐	๑.๓๐	๐.๕๒	๓.๙๙**	๒ ๔ ๑ ๓
พ ๖	๑.๓๒	๐.๕๐	๑.๓๓	๐.๕๐	๑.๓๐	๐.๕๓	๑.๒๕	๐.๕๕	๑.๕๙	-
พ ๗	๑.๒๘	๐.๕๘	๑.๒๕	๐.๕๙	๑.๒๘	๐.๕๐	๑.๒๕	๐.๕๓	๑.๖๘	-
พ ๒	๑.๒๕	๐.๕๙	๑.๑๙	๐.๕๙	๑.๒๕	๐.๕๙	๑.๑๘	๐.๕๕	๒.๒๙	-
พ ๙	๑.๒๕	๐.๕๕	๑.๒๐	๐.๕๗	๑.๒๒	๐.๕๗	๑.๒๑	๐.๕๙	๐.๘๘	-
พ ๑๕	๑.๒๓	๐.๕๗	๑.๑๙	๐.๕๙	๑.๒๕	๐.๕๐	๑.๑๙	๐.๕๒	๒.๐๑	-
พ-๑๖	๑.๒๑	๐.๕๘	๑.๑๕	๐.๕๘	๑.๒๐	๐.๕๒	๑.๒๒	๐.๕๘	๒.๕๒	-
พ ๘	๑.๑๗	๐.๕๐	๑.๑๘	๐.๕๕	๑.๑๖	๐.๕๕	๑.๑๓	๐.๕๑	๐.๕๑	-
พ ๑๓	๑.๑๖	๐.๕๙	๑.๑๑	๐.๕๐	๑.๑๓	๐.๕๒	๑.๐๘	๐.๕๕	๒.๗๒*	๔ ๒ ๓ ๑
พ ๑๐	๑.๑๕	๐.๕๕	๑.๑๓	๐.๕๕	๑.๑๓	๐.๕๕	๑.๑๑	๐.๕๕	๐.๙๙	-
พ ๑	๑.๑๕	๐.๕๕	๑.๐๙	๐.๕๓	๑.๐๘	๐.๕๕	๑.๐๘	๐.๕๗	๓.๗๖	-
พ ๑๔	๑.๐๙	๐.๕๙	๑.๐๕	๐.๕๘	๑.๐๘	๐.๕๑	๑.๐๖	๐.๕๓	๑.๕๐	-
พ ๑๗	๑.๐๙	๐.๕๕	๑.๐๕	๐.๕๕	๑.๐๖	๐.๕๗	๑.๐๕	๐.๕๑	๑.๒๘	-

*P < .๐๕   **P < .๐๑   ***P < .๐๐๑

- ก. F หมายถึง F ที่ปรับขึ้นแห่งความเป็นอิสระใหม่เนื่องจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ขาดความเป็นเอกพันธ์
- ข. กลุ่มตัวอย่างที่อยู่เหนือเส้นตรงเดียวกันไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ ๕๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัวมาตร ๔ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มอาชีพทั้งสี่คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง เมื่อมีโอกาสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่ระดับ .๐๕ ขึ้นไป ($P < .๐๕$) ในด้านความรู้ตัวไม่ประมาท (พ ๓) ความภาคภูมิใจในตนเอง (พ ๑๑) ความมีวินัยต่อตนเอง (พ ๔) การปรุงแต่งร่างกาย (พ ๑๔) ความเชื่อมั่นในตนเอง (พ ๑๒) การปรับปรุงตนเอง (พ ๒๐) และความรู้สึกผิด (พ ๑๓)

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ และการแจกแจงความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้ผลดังเสนอในตารางที่ ๕๔ และ ๕๕

ตารางที่ ๕๕ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของเซฟเฟจำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว มาตร ๔

กลุ่มน้อยกว่า	กลุ่มมากกว่า					รวม
	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน		
๑. ข้าราชการ	-	-	-	-	-	-
๒. ผู้ใช้แรงงาน	๖	-	๑	-	-	๗
๓. ธุรกิจการค้า	๑	-	-	-	-	๑
๔. ลูกจ้างเอกชน	๕	-	-	-	-	๕
รวม	๑๒	-	๑	-	-	๑๓

จากตารางที่ ๕๕ แสดงให้เห็นโดยส่วนรวมว่ากลุ่มที่อาชีพหลักของครอบครัวเป็นข้าราชการคิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ และกลุ่มที่มีอาชีพหลักของครอบครัวผู้ใช้แรงงานและลูกจ้างเอกชน คิดว่าคนอื่นมีแนวโน้มจะกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองใกล้เคียงกัน และน้อยกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากภาพรวมในสัญฐานคะแนนรูปที่ ๑๖

รูปที่ ๑๖ สัมพันธภาพคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว
 มาตรฐาน ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรม	มัชฌิม เลขคณิต				ระดับ นัย สำคัญ
	๐	๐.๕	๑	๑.๕	
ความรู้ตัวไม่ประมาท					*
การรักษาสุขภาพตนเอง					
ความภาคภูมิใจในตนเอง					***
ความมีวินัยต่อตนเอง					*
การปรุงแต่งร่างกาย					***
ความขยันหมั่นเพียร					
ความเชื่อมั่นในตนเอง					***
การปรับปรุงตนเอง					**
ความพอใจในตนเอง					
การตั้งมาตรฐานตนเอง					
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง					
การสำรวจตนเอง					
การให้รางวัลตนเอง					
การปลอบใจตนเอง					*
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข					
ความรู้สึกลึบ					
การให้คุณค่าตนเอง					
การระงับความอยากและค่านิยมสิ่งชั่ว					
ความละเอียดใจ					
การลงโทษตนเอง					

*P < .๐๕

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑

_____ ข้าราชการ _____ ผู้ใช้แรงงาน _____ ธุรกิจการค้า _____ ลูกจ้างเอกชน

ตอนที่ ๕ สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่าง เป็นรายมาตร

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น กับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง ของบุคคลได้มาจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรต้น โดยเสนอตามลำดับมาตร ดังนี้

๕.๑ มาตร ๑ "เคยทำหรือไม่" ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นทั้ง ๖ ตัวแปร กับ การกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองในอดีตของกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังตารางที่ ๕๖

จากตารางที่ ๕๖ เมื่อพิจารณาตามแนวตั้งพบว่าตัวแปรสถานภาพมีความสัมพันธ์กับการกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากที่สุดถึง ๑๔ พฤติกรรมจากจำนวนทั้งสิ้น ๒๐ พฤติกรรม รองลงมาได้แก่อาชีพหลักของครอบครัว เพศ ภูมิภาค และสถานความเป็นเมือง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำนวน ๑๗, ๑๒ และ ๑๐ พฤติกรรมตามลำดับ ส่วนตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองน้อยที่สุดคือ ศาสนา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขเพียงข้อเดียว

เมื่อพิจารณาตามแนวนอน เพื่อดูความสอดคล้องในการกระทำพฤติกรรมต่อ ตนเองของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ทุกกลุ่มตัวแปร เคยทำสอดคล้องกันมากที่สุด คือ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .๐๕$) ในตัวแปรสถานภาพเพียงตัวแปรเดียวเท่านั้น ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเคยทำแตกต่างกันมากที่สุดคือ การสำรวจตนเอง การลงโทษตนเอง การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง และการให้คุณค่าตนเอง โดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ตัวแปรศาสนาเพียงตัวแปรเดียว

ตารางที่ ๕๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามตัวแปรต้น มาตรฐาน ๑ "เคยทำหรือไม่"

พฤติกรรม	เพศ	ศาสนา	สถานภาพ	สภาพความเป็นเมือง	ภูมิภาค	อาชีพหลัก	รวม
ความรู้ตัวไม่ประมาท	*		***			***	๓
ความภาคภูมิใจในตนเอง			*				๑
ความมีวินัยต่อตนเอง			***		***	***	๓
การรักษาสุขภาพตนเอง	**				*		๒
ความขยันหมั่นเพียร			***	***	***	***	๕
การปรับปรุงตนเอง	*		***			**	๓
ความเชื่อมั่นในตนเอง			***	*		***	๓
การสำรวจตนเอง	***		***	*	**	***	๕
ความรู้สึกผิด	***		***	**		***	๕
ความพอใจในตนเอง			**		***		๒
การตั้งมาตรฐานตนเอง			***	**	*	***	๕
การลงโทษตนเอง	**		***	**	*	***	๕
การปลอบใจตนเอง			***		*	**	๓
ความละเอียดใจ	*		***	**		***	๕
การระงับความอยากและ การต้านทานสิ่งชั่วร้าย	***		***	*		***	๕
การแสดงอารมณ์อย่าง ไม่ปิดบัง	***		*	*	***	***	๕
การให้คุณค่าตนเอง	***		***	**	***	***	๕
การให้รางวัลตนเอง			***			**	๒
การปรุงแต่งร่างกาย	***		***			***	๓
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข	***	***	***			***	๕
รวมจำนวนพฤติกรรมที่ แตกต่างกัน	๑๒	๑	๑๔	๑๐	๑๐	๑๗	๖๕

*P < .๐๕

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑

๕.๒ มาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส" ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับแนวโน้มนำที่จะทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังตารางที่ ๕๗

จากตารางที่ ๕๗ เมื่อพิจารณาตามแนวดังพบว่า ตัวแปรสถานภาพมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำที่จะทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือทั้ง ๒๐ พฤติกรรมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์รองลงมาคืออาชีพหลักของครอบครัว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำที่จะทำพฤติกรรมต่อตนเองจำนวน ๑๔ พฤติกรรม ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มนำที่จะทำพฤติกรรมต่อตนเองน้อยที่สุดคือ ศาสนา โดยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เพียงข้อเดียว เท่านั้น

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของตัวแปรต่าง ๆ ตามแนวนอน พบว่าพฤติกรรมที่ทุกกลุ่มตัวแปรมีแนวโน้มนำจะทำสอดคล้องกันมากคือ ความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .๐๕$) ที่ตัวแปรสถานภาพเท่านั้น ส่วนพฤติกรรมที่ทุกกลุ่มตัวแปรมีแนวโน้มนำจะทำแตกต่างกันมากที่สุดคือ การปรับปรุงตนเองซึ่งทุกตัวแปรมีแนวโน้มนำจะทำแตกต่างกันยกเว้นศาสนา ซึ่งไม่พบความแตกต่างและการยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทุกตัวแปรยกเว้นสภาพความเป็นเมือง ที่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

๕.๓ มาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่" ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับการเห็นคนอื่นทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง สรุปได้ดังตารางที่ ๕๘

จากตารางที่ ๕๘ เมื่อพิจารณาตามแนวดัง พบว่าตัวแปรสถานภาพมีความสัมพันธ์กับการได้เห็นคนอื่นทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมากที่สุด คือจำนวน ๑๔ พฤติกรรม จากพฤติกรรมทั้งสิ้น ๒๐ พฤติกรรม รองลงมาได้แก่อาชีพหลักของครอบครัวซึ่งมีความสัมพันธ์กับการได้เห็นคนอื่นทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง จำนวน ๑๐ พฤติกรรม ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการได้เห็นคนอื่นทำพฤติกรรมต่อตนเองเลยคือ ศาสนา ซึ่งพฤติกรรมทั้งหมดไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องในการได้เห็นคนอื่นทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของตัวแปรต่าง ๆ พบว่ามี ๖ พฤติกรรมคือ การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข ความพอใจในตนเอง ความรู้สึกผิด การให้รางวัลตนเอง การสำรวจตนเอง และความละเอียดใจ ส่วนพฤติกรรมที่ทุกตัวแปรเคยเห็นคนอื่นทำแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นตัวแปรศาสนา คือ การปรุงแต่งร่างกาย

ตารางที่ ๕๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามตัวแปรต้นมาตรฐาน ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรม	เพศ	ศาสนา	สถานภาพ	สภาพความเป็นเมือง	ภูมิภาค	อาชีพหลัก	รวม
ความรู้ตัวไม่ประมาท	***		***	**		***	๔
ความขยันหมั่นเพียร			**	*		*	๓
ความมีวินัยต่อตนเอง	**		***	*		***	๔
การรักษาสุขภาพตนเอง			***	*		*	๓
การปรับปรุงตนเอง	*		***	**	*	**	๕
ความภาคภูมิใจในตนเอง			***				๑
การสำรวจตนเอง			***	**		***	๓
ความเชื่อมั่นในตนเอง			***	***	*	***	๔
การตั้งมาตรฐานตนเอง			***	***	***	***	๔
ความพอใจในตนเอง			***	*	***	***	๔
การปล่อยใจตนเอง			***	***	*	***	๔
การให้รางวัลตนเอง			***	**		**	๓
การระงับความอยากและ ต้านทานสิ่งชั่วๆ	***		***	***		***	๔
ความรู้สึกผิด			***	***	***	***	๔
การลงโทษตนเอง	*		***	**		***	๔
ความละเอียดใจ			***	***		***	๓
การให้คุณค่าตนเอง			***			***	๒
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ ปิดบัง	**		***			**	๓
การปรุงแต่งร่างกาย	***		***			***	๓
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข	***	*	***		***	*	๕
รวมจำนวนพฤติกรรมที่แตกต่าง	๑๘	๑	๒๐	๑๕	๗	๑๘	๗๐

*P < .๐๕

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑

ตารางที่ ๕๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองจำแนกตามตัวแปรต้น มาตรฐาน ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"

พฤติกรรม	เพศ	ศาสนา	สถานภาพ	สภาพ ความ เป็นเมือง	ภูมิภาค	อาชีพ หลัก	รวม
การปรุงแต่งร่างกาย	**		***	**	*	**	๕
ความรู้ตัวไม่ประมาท			***			*	๒
การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข			**				๑
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ ปิดบัง	***		***	*		**	๔
ความขยันหมั่นเพียร			**			**	๒
การรักษาสุขภาพตนเอง			*	**		**	๓
ความภาคภูมิใจในตนเอง	**		*	*		*	๔
ความมีวินัยต่อตนเอง			***			**	๒
ความพอใจในตนเอง			*				๑
ความเชื่อมั่นในตนเอง			***	*		***	๓
การตั้งมาตรฐานตนเอง			***	*		*	๓
ความรู้สึกผิด			**				๑
การปรับปรุงตนเอง	***		**	*		***	๔
การให้รางวัลตนเอง				*			๑
การระงับความอยากและ การต้านทานสิ่งชั่วร้าย	***		**	*		***	๔
การให้คุณค่าตนเอง	***		***	***			๓
การสำรวจตนเอง				**			๑
การปลอบใจตนเอง	***		***	***	**		๓
การลงโทษตนเอง	**		*	**	*		๓
ความละเอียดใจ			*				๑
รวมพฤติกรรมที่แตกต่างกัน	๗	-	๑๘	๑๓	๔	๑๐	๕๒

*P < .๐๕

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑

๕.๔ มาตร ๕ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส" ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
ต้นกับความคิดในการพยากรณ์การกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของคนอื่น สรุปลำดับตาราง
ที่ ๕๔

จากตารางที่ ๕๔ เมื่อพิจารณาตามแนวดิ่งพบว่าตัวแปรสถานภาพมีความสัมพันธ์กับ
ความคิดในการพยากรณ์การกระทำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองของคนอื่นมากที่สุดถึงจำนวน ๑๔
พฤติกรรม รองลงมาคือตัวแปรสภาพความเป็นเมือง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม จำนวน
๑๕ พฤติกรรม ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับความคิดในการพยากรณ์การกระทำของคนอื่น
เลย คือตัวแปรศาสนา ซึ่งไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยทั้ง ๒๐ พฤติกรรม

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของความคิดในการพยากรณ์การกระทำของคนอื่นของตัว
แปรต่าง ๆ พบว่ามี ๓ พฤติกรรม คือความพอใจในตนเอง การสำรวจตนเอง และความรู้สึก
ผิด ส่วนพฤติกรรมที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในทุกตัวแปรยกเว้น ศาสนา คือ การปรุงแต่งร่างกาย
และการปลอบใจตนเอง

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริย-
ธรรมต่อตนเอง จำแนกตามตัวแปรต้นมาตรฐาน ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"

พฤติกรรม	เพศ	ศาสนา	สถานภาพ	สภาพ ความเป็น เมือง	ภูมิภาค	อาชีพ หลัก	รวม
ความรู้ตัวไม่ประมาท			**	**	***	*	๔
การรักษาสุขภาพตนเอง			*	***	**		๓
ความภาคภูมิใจในตนเอง			***	***	***	***	๔
ความมีวินัยต่อตนเอง			**	***	**	*	๔
การปรงแต่งร่างกาย	***		***	***	**	**	๔
ความขยันหมั่นเพียร			*	**	*		๓
ความเชื่อมั่นในตนเอง			***	***	***	***	๔
การปรับปรุงตนเอง			***	***		**	๓
ความพอใจในตนเอง			*				๑
การตั้งมาตรฐานตนเอง			***	**	*		๓
การแสดงอารมณ์อย่างไม่ ปิดบัง	**		***				๒
การสำรวจตนเอง				**			๑
การให้รางวัลตนเอง			**	*			๒
การบลดบใจตนเอง	**		***	***	**	*	๔
การยุ่งเกี่ยวกับบอขายมุข	**		**				๒
ความรู้สึกผิดใจ			***				๑
การให้คุณค่าตนเอง	**		***	**			๓
การระงับความอยากและ การดำเนินสิ่งชั่วๆ	***		**	*			๓
ความละเอียดใจ			***	*			๒
การลงโทษตนเอง	***		***				๒
รวมพฤติกรรมจริยธรรมที่ แตกต่างกัน	๗	๐	๑๔	๑๔	๔	๗	๔๗

*P < .๐๕

**P < .๐๑

***P < .๐๐๑